

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2021. június 22.*

„Előzetes döntéshozatal – Szellemi tulajdon – Szerzői jog és szomszédos jogok – Videómegosztó platform vagy tárhely-és fájlmegosztó platform hozzáférhetővé tétele és üzemeltetése – Az üzemeltető felelőssége a platformja felhasználói által elkövetett szellemi tulajdonjogi jogsértésekért – 2001/29/EK irányelv – 3. cikk és a 8. cikk (3) bekezdése – »Nyilvánossághoz közvetítés« fogalma – 2000/31/EK irányelv – 14. és 15. cikk – A felelősség alóli mentesülés feltételei – Konkrét jogsértésekről való tudomás hiánya – Ilyen jogsértésekről való értesítés ideiglenes intézkedés kieszközlése feltételeként”

A C-682/18. és C-683/18. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) a Bírósághoz 2018. november 6-án érkezett, 2018. szeptember 13-i, illetve 2018. szeptember 20-i határozataival terjesztett elő a

Frank Peterson

és

a **Google LLC**,

a **YouTube Inc.**,

a **YouTube LLC**,

a **Google Germany GmbH** (C-682/18),

valamint

az **Elsevier Inc.**

és

a **Cyando AG** (C-683/18)

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

* Az eljárás nyelve: német.

tagjai: K. Lenaerts elnök, R. Silva de Lapuerta elnökhelyettes, J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan és M. Ilešič (előadó) tanácselnökök, Juhász E., M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: M. Krausenböck tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. november 26-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- Frank Peterson képviseletében P. Wassermann és J. Schippmann Rechtsanwälte,
- az Elsevier Inc. képviseletében K. Bäcker, U. Feindor-Schmidt és M. Lausen Rechtsanwälte,
- a Google LLC, a YouTube Inc., a YouTube LLC és a Google Germany GmbH képviseletében J. Wimmers és M. Barudi Rechtsanwälte,
- a Cyando AG képviseletében H. Waldhauser és M. Junker Rechtsanwälte,
- a német kormány képviseletében J. Möller, M. Hellmann és E. Lankenau, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviseletében A.-L. Desjonquères, A. Daniel és R. Coesme, meghatalmazotti minőségben,
- a finn kormány képviseletében J. Heliskoski, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében T. Scharf, S. L. Kalèda és J. Samnadda, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2020. július 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.; helyesbítések: HL 2008. L 314., 16. o.; HL 2014. L 10., 32. o.; a továbbiakban: szerzői jogi irányelv) 3. cikke (1) bekezdésének és 8. cikke (3) bekezdésének, a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.) 14. cikke (1) bekezdésének, valamint a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi

irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.; a továbbiakban: jogérvényesítési irányelv) 11. cikke első mondatának és 13. cikkének értelmezésére vonatkoznak.

- 2 E kérelmeket az egyrészt Frank Peterson és a Google LLC valamint a YouTube LLC (C-682/18. sz. ügy), másrészt az Elsevier Inc. és a Cyando AG (C-683/18. sz. ügy) között, F. Peterson és az Elsevier szellemi tulajdonjogainak a YouTube által üzemeltetett videómegosztó platform, illetve a Cyando által üzemeltetett tárhely- és fájlmegosztó platform felhasználói által elkövetett többszöri megsértése tárgyában folyamatban lévő jogviták keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 3 A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) 1996. december 20-án Genfben elfogadta a WIPO Szerzői Jogi Szerződését (kihirdette: a 2004. évi XLIX. tv.; a továbbiakban: WCT), amelyet az Európai Közösség nevében a 2000. március 16-i 2000/278/EK tanácsi határozat (HL 2000. L 89., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 208. o.) hagyott jóvá, és amely az Európai Unió tekintetében 2010. március 14-én lépett hatályba (HL 2010. L 32., 1. o.).
- 4 A WCT-nek „A nyilvánossághoz közvetítés joga” című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:
„Nem csorbítva a[z irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló, 1886. szeptember 9-én Bernben aláírt] Berni Egyezmény [Párizsban, az 1971. július 24-én felülvizsgált szöveg] 11. cikkének (1) (ii) pontját, 11a. cikkének (1) (i) és (ii) pontját, 11b. cikkének (1) (ii) pontját, 14. cikkének (1) (ii) pontját és 14a. cikkének (1) bekezdését, az irodalmi és művészeti alkotások szerzőinek kizárólagos joga, hogy műveiket vezetékek útján vagy bármely más eszközzel vagy módon a nyilvánossághoz közvetítsék, és hogy erre másnak engedélyt adjanak, ideértve a műveiknek a nyilvánosság számára oly módon történő hozzáférhetővé tételét, hogy a közönség tagjai az említett művekhez való hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg.”
- 5 A WCT-re vonatkozó közös nyilatkozatokat a diplomáciai konferencia 1996. december 20-án fogadta el.
- 6 Az említett szerződés 8. cikkére vonatkozó közös nyilatkozat szövege a következő:
„A nyilvánossághoz közvetítéshez szükséges anyagi eszközök rendelkezésre állása önmagában nem jelent e Szerződés vagy a Berni Egyezmény értelmében nyilvánossághoz közvetítést. [...]”

Az uniós jog

A szerzői jogi irányelv

- 7 A szerzői jogi irányelv (4), (5), (8)–(10), (16), (23), (27), (31) és (59) preambulumbekzdése értelmében:

„(4) A szerzői jog és a szomszédos jogok szabályozási kereteinek harmonizálása a jogbiztonság növekedése, illetve a szellemi tulajdon magas szintű védelme révén jelentős erőforrásokat mozgósít az alkotó és újító tevékenységek – egyebek között a hálózati infrastruktúra – fejlesztésére, hozzájárulva ezáltal az európai ipar fejlődéséhez és fokozódó versenyképességéhez, mind a tartalomszolgáltatás és az információtechnológia területén, mind általában az ipari és kulturális szektorban. Ez elősegíti a munkahelyek megőrzését, továbbá hozzájárul a munkahelyteremtéshez.

(5) A műszaki fejlődés megsokszorozta és változatosabbá tette a szellemi alkotás, a gyártás és az értékesítés lehetőségeit. Ha nincs is szükség új fogalmakra a szellemi tulajdon védelme területén, a szerzői jogot és a szomszédos jogokat szabályozó jelenlegi jogszabályokat módosítani kell, és ki kell egészíteni úgy, hogy megfeleljenek a gazdasági adottságoknak, így például az új felhasználási módoknak.

[...]

(8) Az információs társadalom különböző szociális, társadalmi és kulturális vonatkozásai megkövetelik a termékek és szolgáltatások sajátos tartalmi adottságainak figyelembevételét.

(9) A szerzői jog és szomszédos jogok harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, tekintve hogy ezek a jogok elengedhetetlenek a szellemi alkotáshoz. Az általuk nyújtott védelem hozzájárul az alkotó tevékenység fenntartásához és fejlődéséhez a szerzők, az előadóművészek, az előállítók és a fogyasztók, valamint a kultúra, az ipar és a nagyközönség érdekében. A szellemi tulajdon ennek megfelelően a tulajdon részeként nyert elismerést.

(10) Ahhoz, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek ugyanúgy, mint a producerek annak érdekében, hogy a művek pénzügyi háttérét biztosítani tudják. [...] A megfelelő díjazás biztosításához, illetve a befektetés kielégítő mértékű megtérüléséhez a szellemi tulajdonjogok megfelelő szintű védelme szükséges.

[...]

(16) [...] Ezt az irányelvet az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvhez hasonló időbeli keretek között kell átültetni, mivel az az irányelv olyan alapelvek és rendelkezések harmonizált kereteit állapítja meg, amelyek egyebek mellett ezen irányelv jelentős elemeire is vonatkoznak. Ez az irányelv nem érinti az említett irányelv felelősséggel kapcsolatos rendelkezéseit.

[...]

(23) Ennek az irányelvnek harmonizálnia kell a szerzők nyilvánosságához közvetítéshez való jogát. Ezt a jogot olyan tágan kell értelmezni, hogy lefedjen minden olyan nyilvánossághoz közvetítést, amikor a nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen. [...]

[...]

(27) A közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai [helyesen: tárgyi] eszközök rendelkezésre bocsátása önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek.

[...]

(31) Megfelelő egyensúlyt kell biztosítani a jogosultak különböző csoportjainak, valamint a jogosultak és a védelemben részesülő művek és teljesítmények felhasználói csoportjainak [helyesen: a védelem alatt álló teljesítmények felhasználóinak] jogai és érdekei között. A jogok tekintetében a tagállamok által megállapított kivételeket és korlátozásokat az új elektronikus környezet fényében felül kell vizsgálni. [...]

[...]

(59) A digitális környezetben különösen a közvetítő szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokat használhatják fel harmadik személyek jogsértő tevékenységhez. Sok esetben ezek a szolgáltatók vannak leginkább abban a helyzetben, hogy a jogsértésnek véget vethessenek. Az egyéb rendelkezésre álló szankciók és jogorvoslati lehetőségek mellett a jogosultaknak tehát meg kell adni a lehetőséget, hogy kérelmezhessék az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akik valamely harmadik fél jogsértését egy védelem alatt álló mű vagy más teljesítmény tekintetében hálózaton közvetítik. Ezt a lehetőséget akkor is biztosítani kell, ha a közvetítő szolgáltató által megvalósított cselekmények az 5. cikk értelmében kivételi szabályozás körébe tartoznak. Az ilyen ideiglenes intézkedések feltételeit és módját a tagállamok nemzeti joga határozza meg.”

8 Ezen irányelvnek „A művek nyilvánosságához közvetítésének, valamint a védelem alatt álló egyéb teljesítmények nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének joga” című 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánosságához közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.”

9 Az említett irányelv „Szankciók és jogorvoslatok” című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok az irányelvben foglalt jogok és kötelezettségek megsértése esetére megfelelő szankciókról és jogorvoslatokról rendelkeznek, továbbá minden szükséges intézkedést megtesznek e szankciók és jogorvoslatok alkalmazásának biztosítása érdekében. Az előírt szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek kell, hogy legyenek.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azok a jogosultak, akiknek érdekeit a tagállam területén végzett jogsértő tevékenység érinti, kártérítési igényvel élhessenek és/vagy ideiglenes intézkedést, illetve szükség esetén a 6. cikk

(2) bekezdésében említett jogsértő anyagok, eszközök, termékek vagy alkatrészek lefoglalását kérhessék.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak kérelmezhessek az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akiknek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe.”

Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv

10 Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv (41)–(46), (48) és (52) preambulumbekkezdésének szövege az alábbi:

„(41) Ez az irányelv megvalósítja az érdekek egyensúlyát, és meghatározza azokat az elveket, amelyeken ágazati megállapodások és szabványok alapulhatnak.

(42) Az ebben az irányelvben megállapított, felelősség alóli mentességek csak azokra az esetekre vonatkoznak, amelyekben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó tevékenysége olyan hírközlő hálózat működtetésének és az ahhoz való hozzáférés biztosításának technikai folyamatára korlátozódik, amely hálózaton keresztül harmadik személyek által rendelkezésre bocsátott adatokat továbbítanak és ideiglenesen tárolnak, a továbbítás hatékonyabbá tételének kizárólagos céljával; ez a tevékenység pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű, ami azt is jelenti, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtónak sem tudomása nincs a továbbított, illetve tárolt adatról, se nem kezeli azt az adatot.

(43) A szolgáltató akkor részesülhet az »egyszerű továbbítás« és a »gyorsítótárolóban történő rögzítés (caching)« eljárásokra vonatkozó mentességekben [helyesen: mentességekben], ha a továbbított adat őt semmilyen módon nem érinti; ez egyebek között azzal a követelménnyel is jár, hogy ne módosítsa az adatot, amelyet továbbít; ez a követelmény nem vonatkozik az olyan technikai jellegű változtatásokra, amelyekre a továbbítás folyamán kerül sor, mivel azok nem érintik a továbbított adat integritását.

(44) Az a szolgáltató, aki, illetőleg amely szolgáltatásának egyik igénybe vevőjével jogellenes cselekedetek elkövetése céljából szándékosan együttműködik, túllép az »egyszerű továbbítás« és a »gyorsítótárolóban történő rögzítés (caching)« tevékenységein és ennek eredményeképpen nem vonatkozhat rá az e tevékenységekre megállapított, felelősség alóli mentesség.

(45) A közvetítő szolgáltatók felelősségének ebben az irányelvben megállapított korlátozásai nem érintik különböző típusú rendelkezések meghozatalának lehetőségét; az ilyen rendelkezések lehetnek különösképpen olyan bírósági vagy közigazgatási határozatok, amelyek valamilyen jogsértés abbahagyását vagy megelőzését – ideértve a jogellenes adat eltávolítását vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetését – rendelik el.

(46) Ahhoz, hogy az információs társadalommal összefüggő, adattárolásból álló szolgáltatás nyújtójának felelőssége korlátozott legyen, e szolgáltatónak, amint valamely jogellenes tevékenységről ténylegesen tudomást szerez, haladéktalanul intézkednie kell az adat eltávolítása, illetve az ahhoz való hozzáférés megszüntetése iránt; az eltávolítást, illetve a hozzáférés megszüntetését a véleménynyilvánítás szabadsága elvének és az e célból nemzeti szinten megállapított eljárásoknak a figyelembevételével kell elvégezni; ez az

irányelv nem érinti a tagállamok lehetőségét arra, hogy olyan különös követelményeket állapítsanak meg, amelyeknek az adat eltávolítását, illetve az ahhoz való hozzáférés megszüntetését megelőzően haladéktalanul meg kell felelni.

[...]

- (48) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak azt a lehetőségét, hogy megköveteljék azoktól a szolgáltatóktól, akik, illetve amelyek a szolgáltatásuk igénybe vevői által rendelkezésre bocsátott adat számára szolgáltatnak tárhelyet, hogy a tőlük észszerűen elvárható, a nemzeti jogszabályokban meghatározott gondossággal járjanak el egyes jogellenes tevékenységek felderítése és megelőzése érdekében.

[...]

- (52) A belső piac szabadságainak tényleges gyakorlása szükségessé teszi, hogy a sérelmet szenvedő személyek számára garantált legyen a vitarendezési eszközökhöz való hatékony hozzáférés; azokra a károkra, amelyek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokkal kapcsolatban felmerülhetnek, mind gyorsaságuk, mind földrajzi kiterjedésük jellemző; tekintettel erre a sajátosságra és tekintettel annak szükségességére, hogy a nemzeti hatóságok ne veszélyeztessék az egymás iránti kölcsönös bizalom szükséges meglétét, ez az irányelv megkívánja a tagállamoktól, hogy gondoskodjanak megfelelő bírósági eljárások rendelkezésre állásáról; a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk a bírósági eljárásokhoz a megfelelő elektronikus eszközök útján történő hozzáférés lehetővé tételével kapcsolatos igényt.”

- 11 Ezen irányelv „Tárhelyszolgáltatás” című 14. cikke ekképp rendelkezik:

„(1) Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért, azzal a feltétellel, hogy:

- a) a szolgáltatónak nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának;

vagy

- b) a szolgáltató, amint ilyenről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható arra az esetre, ha a szolgáltatás igénybe vevője a szolgáltató irányítása alatt vagy ellenőrzése mellett jár el.

(3) Ez a cikk nem érinti a bíróságok vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy a tagállamok jogrendszereivel összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék, nem érinti továbbá a tagállamoknak azt a lehetőségét sem, hogy eljárásokat alakítsanak ki az információ eltávolításának vagy a hozzáférés megszüntetésének szabályozására.”

- 12 Az említett irányelv „Az általános nyomon követési kötelezettség hiánya” című 15. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A tagállamok nem állapítanak meg a szolgáltatókat terhelő olyan általános kötelezettséget, amely szerint a 12., 13. és 14. cikk hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása során az általuk továbbított vagy tárolt információkat nyomon kellene követniük, sem olyan általános kötelezettséget, amely szerint jogellenes tevékenységre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálniuk.”

- 13 Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv „Bírósági keresetek” című 18. cikke (1) bekezdésében ekként rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti jog alapján indítható, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenységekkel kapcsolatos bírósági keresetek tegyék lehetővé az olyan intézkedések – így ideiglenes intézkedések – gyors elfogadását, amelyek célja az állítólagos jogsértés megszüntetése és az érintett érdekek minden további sérelmének megelőzése.”

A jogérvényesítési irányelv

- 14 A jogérvényesítési irányelv (17), (22) és (23) preambulumbekkezdése értelmében:

(17) Az ezen irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat minden egyes esetben úgy kell meghatározni, hogy az figyelembe vegye az adott eset jellemző vonásait, ideértve az egyes szellemi tulajdonjogok sajátosságait és szükség esetén a jogsértés szándékos vagy nem szándékos voltát.

[...]

(22) Szintén elengedhetetlen az olyan ideiglenes intézkedések biztosítása, amelyek a jogsértések azonnal [helyesen: azonnali] megszüntetését szolgálják az ügyre vonatkozó érdemi döntés bevétele nélkül, a védelem jogainak tiszteletben tartása mellett, biztosítva az ideiglenes intézkedések arányosságát a kérdéses ügy sajátosságainak megfelelően és azon garanciákat, amelyek szükségesek a megalapozatlan kérelemből adódóan az alperes oldalán felmerült költségek és okozott kár fedezésére.

(23) Az egyéb intézkedések, eljárások és jogorvoslatok sérelme nélkül a jogosultak számára lehetővé kell tenni, hogy a jogsértéstől való eltiltást kérelmezzenek olyan közvetítő személyek ellen, akinek szolgáltatásait harmadik személy veszi igénybe a jogosult szellemi tulajdonjogának megsértése érdekében. Az ilyen határozatokra vonatkozó feltételekre és eljárásokra a tagállamok joga kell, hogy vonatkozzon továbbra is. Ami szerzői jogi és szomszédos jogi jogsértéseket illeti, a [szerzői jogi] irányelv már biztosít átfogó harmonizációt. A [szerzői jogi] irányelv 8. cikkének (3) bekezdését ennél fogva ez az irányelv nem érintheti.”

- 15 Ezen irányelv „Általános kötelezettség” című 3. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok rendelkeznek azon intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról, amelyek az ezen irányelv által szabályozott szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükségesek. Ezen intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak méltányosnak és igazságosnak kell lenniük, és nem lehetnek indokolatlanul bonyolultak és költségesek és nem eredményezhetnek észszerűtlen határidőket és indokolatlan késedelmeket.

(2) Ezeknek az intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak ezen túlmenően hatásosnak, arányosnak és elrettentőnek [helyesen: visszatartó hatásúnak] kell lenniük, és úgy kell őket alkalmazni, hogy a jogszerű kereskedelemnek ne állítsanak korlátokat, és hogy az azokkal való visszaélés esetére biztosítékok rendelkezésre álljanak.”

- 16 Az említett irányelv „Bíróság által elrendelt eltiltó határozatok” című 11. cikke előírja:

„A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben bírósági határozat szellemi tulajdonjog megsértését állapítja meg, a bíróságok a jogsértőt eltiltó határozattal további jogsértéstől eltiltsák [helyesen: eltilthassák]. Amennyiben a tagállam joga így rendelkezik, az eltiltó határozat be nem tartása esetén indokolt esetben pénzbírságot vethetnek ki a teljesítés kikényszerítése érdekében. A tagállamok emellett biztosítják, hogy a jogsértő magatartástól való eltiltást a jogosultak kérelmezhessek olyan közvetítők ellen, amelyeknek a szolgáltatásait valamely harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe, a [szerzői jogi] irányelv 8. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül.”

- 17 A jogérvényesítési irányelv „Kártérítés” című 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok a sértett fél kérelmére elrendeljék, hogy a jogsértő, aki tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy jogsértést valósít meg, a jogosult számára a jogsértés folytán elszenvedett tényleges kárnak megfelelő kártérítést fizessen.

A bíróságok a kár megállapításakor:

- a) figyelembe vesznek minden megfelelő szempontot, úgy mint a kedvezőtlen gazdasági kihatásokat, ideértve a sértett fél elmaradt hasznát, a jogsértő jogtalan gazdagodását, és indokolt esetben a nem tisztán gazdasági tényezőket, mint a jogosultnak a jogsértés által okozott nem vagyoni kárát;

vagy

- b) az a) bekezdés [helyesen: pont] alkalmazása helyett a kárt indokolt esetben átalányösszegben állapíthatják meg olyan tényezők alapján, mint legalább azon díjazás vagy jogdíjak összege, amely a jogosultat megillette volna, ha az adott szellemi tulajdonjog felhasználására a jogsértő engedélyt kért volna.

(2) Azokban az esetekben, amelyekben a jogsértő úgy fejtette ki tevékenységét, hogy nem tudta, vagy kellő gondosság mellett nem kellett tudnia, hogy jogsértést valósít meg, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a bíróságok rendeljék el a gazdagodás megtérítését vagy kártérítés fizetését, amelynek összegét előre meghatározhatják.”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A C-682/18. sz. ügy

- 18 F. Peterson zenei producer, és azt állítja, hogy a Nemo Studios társaság tulajdonosa.

- 19 A YouTube üzemelteti az azonos elnevezésű internetes platformot, amelyre a felhasználók ingyenesen feltölthetik (*upload*) saját videófelvételeiket, és azokat más internethasználók számára hozzáférhetővé tehetik. A Google a YouTube egyedüli tagja és képviselője. A YouTube Inc. és a Google Germany GmbH már nem felek a jogvitában.
- 20 1996. május 20-án a Nemo Studio Frank Peterson társaság az egész világra kiterjedő hatályú kizárólagos előadói szerződést kötött Sarah Brightman művésszel az előadásai hang- és videófelvételeinek hasznosítására vonatkozóan. E szerződés 2005-ben kiegészítő megállapodás tárgyát képezte. 2000. szeptember 1-jén F. Peterson saját nevében és a Nemo Studios társaság nevében hasznosítási szerződést kötött a Capitol Records Inc. társasággal Sarah Brightman hangfelvételeinek és előadásainak Capitol Records általi kizárólagos forgalmazására vonatkozóan.
- 21 2008 novemberében forgalomba hozták a művész által előadott számokból álló „*A Winter Symphony*” albumot. 2008. november 4-én Sarah Brightman „*Symphony Tour*” című turnéra indult, amely során előadta az albumon rögzített számokat.
- 22 2008. november 6-án és 7-én az ezen albumból származó számok és e turné koncertjein készült magáncélú felvételek megtekinthetők voltak a YouTube internetes platformon, amelyek álló- és mozgóképekkel voltak egybeszerkesztve. 2008. november 7-i levelében F. Peterson, kérelmének alátámasztására az általa kifogásolt tények bizonyítására szolgáló képernyőmentéseket benyújtva, a Google Germanyhez fordult, és azt követelte tőle, valamint a Google-től, hogy nyilatkozatban kötelezzék magukat abbahagyásra, ellenkező esetben szakciót helyez kilátásba. A Google Germany ezt követően a YouTube-hoz fordult, amely a F. Peterson által továbbított képernyőmentések segítségével manuálisan kikereste a szóban forgó videók internetes címeit (URL), és megszüntette az azokhoz való hozzáférést. A felek nem értenek egyet e letiltások terjedelmét illetően.
- 23 2008. november 19-én a YouTube internetes platformon újból elérhetővé váltak a művész előadásairól készült, álló- és mozgóképekkel egybeszerkesztett hangfelvételek.
- 24 Következésképpen F. Peterson keresetet indított a Landgericht Hamburg (hamburgi regionális bíróság, Németország) előtt a Google és a YouTube (a továbbiakban együtt: az alapügy alperesei) ellen abbahagyásra és tájékoztatás adására kötelezés, továbbá kártérítés fizetésére vonatkozó kötelezettségük megállapítása iránt. E kereset alátámasztására az „*A Winter Symphony*” album producereként fennálló saját jogaira, valamint a művész saját jogaira és a művész jogaiból származó, F. Peterson producerként és vokalistaként történő művészi részvételével készített ezen albumban szereplő számok előadásához fűződő jogokra hivatkozott. Ezenkívül a „*Symphony Tour*” koncertfelvételei tekintetében arra hivatkozik, hogy ő az album különböző számainak zeneszerzője és szövegírója. Ezenfelül, kiadóként különböző zeneszámok tekintetében a szerzők jogaiból származtatott jogokkal rendelkezik.
- 25 2010. szeptember 3-i ítéletével az eljáró bíróság három zeneszámot illetően helyt adott a keresetnek, ezt meghaladó részében pedig elutasította azt.
- 26 F. Peterson, valamint az alapeljárás alperesei fellebbezést nyújtottak be e határozat ellen az Oberlandesgericht Hamburghoz (hamburgi regionális felsőbíróság, Németország). F. Peterson azt kérte, hogy tiltsák el az alapeljárás alpereseit attól, hogy az általa készített, Sarah Brightman művész „*A Winter Symphony*” című albumán szereplő tizenkét hangfelvételt vagy előadást, valamint a „*Symphony Tour*” koncertjeiről származó tizenkét saját szerzésű zeneszámot harmadik személy tartalmával szinkronizált vagy más módon összekapcsolt változatban, illetve

reklámcélokra a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék, vagy másodlagosan, hogy harmadik személynek engedélyezzék az érintett számok nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételét. F. Peterson továbbá a jogellenes tevékenységekről, valamint az e tevékenységek révén elért forgalomról vagy nyereségről való tájékoztatást kért. Kérte továbbá, hogy kötelezzék a YouTube-ot kártérítés fizetésére, a Google-t pedig a jogosulatlan kifizetés visszatérítésére. Másodlagosan tájékoztatást kért a YouTube internetes platform azon felhasználóiról, akik a szóban forgó számokat felhasználói néven feltöltötték.

- 27 2015. július 1-jei ítéletével az Oberlandesgericht Hamburg (hamburgi regionális felsőbíróság) részben megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, és arra kötelezte az alapeljárás alpereseit, hogy hét zeneszám vonatkozásában ne tegyék lehetővé harmadik személyek számára, hogy harmadik személy tartalmával szinkronizált vagy más módon összekapcsolt változatban, illetve reklámcélokra a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék az „*A Winter Symphony*” albumból származó hangfelvételeket vagy előadóművészi előadásokat. Ezenfelül az alapeljárás alpereseit arra kötelezte, hogy jelöljék meg a platform azon felhasználóinak nevét és postacímét, akik a zeneszámokat e platformra felhasználói néven feltöltötték, vagy postacím hiányában e felhasználók elektronikus címét. A fellebbviteli bíróság a keresetet ezt meghaladó részében mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant elutasította.
- 28 Az „*A Winter Symphony*” albumból származó hét zeneszámmal kapcsolatban a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy F. Peterson jogait megsértették amiatt, hogy e számokat engedély nélkül helyezték el a YouTube videómegosztó platformon, és mozgóképekhez, például a művész reklámvideójából származó felvételekhez kapcsolták. Úgy ítélte meg, hogy a YouTube elkövetőként vagy közreműködőként nem felelős e jogsértésekért, mivel semmilyen tevételes szerepet nem játszott a vitatott tartalmak létrehozásában vagy a platformon való elhelyezésében, és e harmadik személyektől származó tartalmakat nem is fogadta el sajátjaként. Ezenkívül a YouTube nem tett bizonyosságot az ahhoz szükséges szándékról, hogy közreműködőként felelősségre vonható legyen, mivel nem volt tudomása a konkrét jogsértésekről. A YouTube mégis felelős „háborítóként” (*Störerin*), mivel megsértette az őt terhelő magatartási kötelezettségeket. Így az említett számokat illetően, noha jelezték neki az ez utóbbiakkal kapcsolatos jogellenes tevékenységeket, nem törölte azonnal a kifogásolt tartalmakat, illetve nem szüntette meg az e tartalmakhoz való hozzáférést.
- 29 Ezzel szemben a „*Symphony Tour*” koncertfelvételeit illetően a YouTube nem sértett semmilyen magatartási kötelezettséget. Kétségtelen, hogy azokat a videókat, amelyeken a megjelölt zeneszámok szerepelnek, harmadik személyek jogellenesen helyezték el a videómegosztó platformon. A YouTube azonban nem kapott kellő tájékoztatást e jogsértésekről vagy időben letiltotta a szóban forgó tartalmakhoz való hozzáférést, vagy pedig nem róható fel neki, hogy megsértette volna az e tartalmak azonnali letiltására vonatkozó kötelezettségét.
- 30 A fellebbviteli bíróság többek között a következő tényeket állapította meg:
- Percenként csaknem 35 órányi videófelvételt, naponta több százezer videót töltenek fel a YouTube internetes platformra. E videóknak a Google szervereire való feltöltése automatizált módon, az alapeljárás alperesei általi előzetes megtekintés vagy ellenőrzés nélkül történik.
 - A videók YouTube-ra való feltöltéséhez felhasználói névvel és jelszóval ellátott fiókot kell létrehozni, és el kell fogadni e platform általános felhasználási feltételeit. Az a felhasználó, aki az ily módon történő regisztrációt követően online videót tölt fel, választhat, hogy azt „magán” módon hagyja, vagy pedig a platformon közzéteszi. A második esetben a szóban forgó videót

bármely internethasználó megtekintheti az említett platformról megszakítás nélküli adatfolyamban (*streaming*).

- A YouTube általános felhasználási feltételei értelmében minden felhasználó az általa feltöltött videók vonatkozásában a platformról való törlésükig az egész világra kiterjedő, nem kizárólagos és díjmentes hasznosítási engedélyt ad a YouTube számára a felhasználásra, a többszörözésre, a terjesztésre, a származékos művek létrehozására, a megjelenítésre, valamint a platform hozzáférhetővé tételével és a YouTube tevékenységével összefüggésben az előadásra, beleértve a reklámot is.
- Ezen általános feltételek elfogadásával a felhasználók megerősítik, hogy rendelkeznek az általuk feltöltött videók kapcsán szükséges valamennyi joggal, hozzájárulással, engedéllyel és licenciával. A YouTube egyébként a „Közösségi irányelvekben” a szerzői jogok tiszteletben tartására hívja fel felhasználóit. E személyeket minden egyes feltöltés alkalmával arról is egyértelműen tájékoztatják, hogy a platformon nem lehet e jogokat sértő videót közzétenni.
- A YouTube különböző technikai eszközöket alakított ki a platformján elkövetett jogsértések megszüntetése és megelőzése érdekében. Bárki bejelentheti a jogellenes videót a YouTube felé írásban, faxon, e-mailben vagy webnyomtatvány révén. Bejelentési gombot hoztak létre, amelynek segítségével az illetlen vagy jogellenes tartalmakat jelezni lehet. A jogosultaknak lehetőségük van arra, hogy különleges riasztási eljárás útján a videót megfelelő internetes címének (URL) feltüntetésével töröltessék a platformról, a kifogásban konkrétan megjelölt tíz videóig terjedően.
- A YouTube ezenkívül létrehozott egy, a tartalmak ellenőrzésére szolgáló programot (*Content Verification Program*), amely megkönnyíti a videók jogosult általi megjelölését, lehetővé téve számára, hogy a videók listájában kiválassza azokat, amelyek véleménye szerint jogait sértik. E programot kizárólag az e célból feliratkozott vállalkozások számára bocsátják rendelkezésre, egyszerű magánszemélyek számára nem. Ha a jogosult figyelmeztető jelzése miatt letiltják a videót, az azt feltöltő felhasználót tájékoztatják arról, hogy a fiókját az eset megismétlődése esetén zárolják.
- Ezenkívül a jogellenes tartalmak azonosítása érdekében a YouTube kifejlesztette a „Content ID” vagy „YouTube Audio ID” és „YouTube Video ID” elnevezésű tartalomfelismerő szoftvereket. E célból a jogosultnak olyan referencia hang- vagy videófájlt kell a YouTube rendelkezésére bocsátania, amely lehetővé teszi a YouTube számára, hogy platformján más, részben vagy egészben azonos tartalmú videókat azonosítson. Ha ilyen videót azonosítottak, erről a YouTube értesíti a jogosultat. A jogosult tehát letilthatja a szóban forgó tartalmat vagy engedélyezheti e tartalmat, és részesülhet a reklámbevételekben.
- A YouTube keresőfunkciót kínál, és az összefoglalt keresési találatok földrajzi relevanciáját a kezdőoldalon „kategóriák” formájában értékeli a „jelenleg nézett videók”, „szponzorált videók” és „felkapott videók” rovatokban. A kínálat más áttekintései elérhetők a „videók” és „csatornák” cím alatt a „szórakozás”, „zene” vagy „film és rajzfilm” alrovatokban. Ha egy regisztrált felhasználó a platformot használja, olyan „ajánlott videókat” mutatnak a számára, amelyek tartalma az általa már nézett videóktól függően változik.
- A kezdőlap szélén a szóban forgó régióra jellemző harmadik fél szolgáltatók hirdetéseai láthatók. A YouTube-on történő reklámozás másik lehetőségét a videóüzenetek jelentik, amelyek beillesztése külön szerződés megkötését igényli a videót feltöltő felhasználó és a YouTube

között. Ami azonban a jelen jogvitában szóban forgó videókat illeti, úgy tűnik, hogy nincs kapcsolat a reklámozással.

- 31 A Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) engedélyezte a fellebbezési eljárás során hozott ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmet, és azt a fellebbviteli bíróság által elfogadhatónak nyilvánított jogalapokra korlátozta. F. Peterson felülvizsgálati kérelmében fenntartja keresetének jogalapjait annak ellenére, hogy a fellebbviteli bíróság azokat mint megalapozatlanokat elutasította. Felülvizsgálati kérelmükben az alapeljárás alperesei a kereset teljes egészében történő elutasítását kérik.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy F. Peterson felülvizsgálati kérelmének megalapozottsága elsősorban attól függ, hogy a YouTube alapeljárásban tanúsított magatartása a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánosságához közvetítésnek minősül-e. Úgy ítéli meg, hogy ez csak az „*A Winter Symphony*” album hét zeneszáma esetében állhat fenn, amelyeket a YouTube nem távolított el vagy tiltott le haladéktalanul akkor, amikor tájékoztatták arról – amint azt a fellebbviteli bíróság megállapította –, hogy e számokat a YouTube platformján jogellenesen tették hozzáférhetővé a nyilvánosság számára.
- 33 A YouTube ugyanis platformjának üzemeltetésével nem játszik a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében megkerülhetetlen szerepet ahhoz, hogy magatartását közvetítésnek lehessen minősíteni, ha azt követően, hogy tudomást szerzett a szerzői jogot sértő tartalmak nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételéről, azokat törli, vagy az azokhoz való hozzáférést azonnal megszünteti. Ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a YouTube ilyen szerepet játszik, szükséges, hogy teljes mértékben tudatában legyen magatartása következményeinek, és különösen a jogosult engedélye hiányának. Márpedig, mivel a videófeltöltésre automatikusan kerül sor, a YouTube nem szerez tudomást a szerzői jogot sértő tartalmak nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételéről azt megelőzően, hogy a jogosult erről nem tájékoztatja. A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a YouTube az általános felhasználási feltételeiben, majd később a feltöltési folyamat során tájékoztatja a felhasználókat arról, hogy tilos a szerzői jogot a platformján megsérteni, és olyan eszközöket bocsát a jogosultak rendelkezésére, amelyekkel azok ilyen jogsértésekkel szemben felléphetnek.
- 34 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy amennyiben a YouTube alapügyben szóban forgó magatartása nem minősíthető a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánosságához közvetítésnek, másodsorban azt kell meghatározni, hogy a YouTube-hoz hasonló videómegosztó platform üzemeltetőjének tevékenysége az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e, és így ezen üzemeltető mentesülhet-e a platformján tárolt információért való felelősség alól. E bíróság megállapítja, hogy amint az a fellebbviteli bíróság által megállapított tényezőkből kitűnik, a YouTube nem kapcsolt reklámot az F. Peterson szerzői jogait sértő videókhoz. Felmerül azonban a kérdés, hogy a YouTube mindazonáltal tevőleges szerepet játszott-e, ami akadályát képezi e rendelkezés alkalmazásának, figyelemmel az ügynek a jelen ítélet 30. pontjában összefoglalt egyéb körülményeire.
- 35 Abban az esetben, ha a YouTube szerepét semlegesnek kell minősíteni, és ennél fogva tevékenysége az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, harmadsorban az a kérdés merül fel, hogy az e rendelkezés értelmében vett „jogellenes tevékenységről vagy információról [való] tényleges tudomás[nak]” és az „olyan tényekről vagy körülményekről [való] tudomás[nak], amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának”, konkrét jogellenes tevékenységekre vagy

információkra kell-e vonatkozniuk. A kérdést előterjesztő bíróság szerint erre a kérdésre igenlő választ kell adni. Az említett rendelkezés szövegéből és rendszeréből ugyanis az következik, hogy nem elegendő az, hogy a szolgáltató általános jelleggel tudomással bír arról, hogy szolgáltatásait valamilyen jogellenes tevékenység folytatására használják fel. A jogsértést tehát annyira konkrétan és pontosan kell jelezni a szolgáltató számára, hogy a szolgáltató azt alapos jogi és érdemi vizsgálat nélkül meg tudja állapítani.

- 36 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy ha a YouTube alapeljárásban szóban forgó magatartása az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, akkor negyedsorban az a kérdés is felmerülne, hogy a szerzői jogi irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével összeegyeztethető-e az, hogy a jogosult csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést egy videómegosztó platform olyan üzemeltetőjével szemben, amelynek szolgáltatásait harmadik személy valamilyen szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértéséhez igénybe vette, ha az ilyen egyértelmű jogsértésről való értesítést követően az üzemeltető a szóban forgó tartalmat haladéktalanul nem törölte vagy nem szüntette meg az ahhoz való hozzáférést, és nem gondoskodott arról, hogy ilyen jogsértésekre újból ne kerüljön sor. E bíróság szerint erre a kérdésre igenlő választ kell adni, mivel az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdéséből és 15. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy a tagállamok nemzeti joga az ilyen üzemeltetővel szembeni ideiglenes intézkedést csak akkor írhat elő, ha az üzemeltető ténylegesen tudomást szerzett a jogellenes tevékenységről vagy információról.
- 37 Abban az esetben, ha a YouTube magatartása nem tartozik az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, ötödsorban az a kérdés merül fel, hogy a YouTube a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánosságához közvetítés hiányában is „jogsértőnek” minősül-e, amellyel szemben – ellentétben a „közvetítővel” – a jogérvényesítési irányelv 11. és 13. cikke értelmében nem csupán abbahagyásra kötelezés iránti keresetet, hanem kártérítés fizetése és gazdagodás megtérítése iránti keresetet is lehet indítani.
- 38 Még mindig az előző pontban említett esetben, és abban az esetben, ha a Bíróság e tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság azon véleményét követné, amely szerint a YouTube jogsértőnek tekintendő, hatodsorban és utolsóként felmerülne az a kérdés, hogy az ilyen jogsértőnek a jogérvényesítési irányelv 13. cikkének (1) bekezdése szerinti kártérítés fizetésére vonatkozó kötelezettsége függővé tehető-e attól a feltételtől, hogy a jogsértő mind a saját jogellenes tevékenységét, mind pedig harmadik felek konkrét jogellenes tevékenységét illetően szándékosan járt-e el.
- 39 E körülmények között a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) A [szerzői jogi] irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett közvetítés cselekményét valósítja-e meg az olyan videómegosztó platform üzemeltetője, amelyen a felhasználók a jogosultak hozzájárulása nélkül tesznek hozzáférhetővé a nyilvánosság számára szerzői jogi védelem alatt álló tartalmakat magukban foglaló videókat, ha
- az üzemeltetőnek reklámbevétele származik a platformból,
 - a feltöltésre automatikusan és az üzemeltető általi előzetes megtekintés vagy ellenőrzés nélkül kerül sor,

- az üzemeltető a felhasználási feltételek szerint a videó elhelyezésének idejére díjmentesen az egész világra kiterjedő, nem kizárólagos hasznosítási engedélyt szerez a videókra vonatkozóan,
- az üzemeltető a felhasználási feltételekben és a feltöltés során felhívja a figyelmet arra, hogy szerzői jogokat sértő tartalmak nem helyezhetők el,
- az üzemeltető segédeszközt bocsát a jogosultak rendelkezésére, amelynek segítségével a jogsértő videók letiltását kezdeményezhetik,
- az üzemeltető a platformon ranglisták és tartalmi rovatok formájában megszerkeszti a keresési találatokat, és a regisztrált felhasználóknak egy e már megtekintett videókhoz igazodó áttekintést nyújt az ajánlott videókról,

amennyiben az üzemeltetőnek nincsen konkrét tudomása szerzői jogokat sértő tartalmak elérhetőségéről, vagy ilyen tartalmakról tudomást szerezve azokat haladéktalanul törli, vagy az azokhoz való hozzáférést haladéktalanul megszünteti?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Az első kérdésben ismertetett körülmények között az [elektronikus kereskedelemről szóló] irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e a videómegosztó platform üzemeltetőjének tevékenysége?

3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Az [elektronikus kereskedelemről szóló] irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján konkrét jogellenes tevékenységekre vagy információkra kell-e vonatkoznia a jogellenes tevékenységről vagy információról való tényleges tudomásnak, és az olyan tényekről vagy körülményekről való tudomásnak, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnak?

4) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén továbbá:

Összeegyeztethető-e a [szerzői jogi] irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével, hogy a jogosult csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést olyan szolgáltatóval szemben, akinek szolgáltatása a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, és akinek szolgáltatását annak igénybe vevője szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából vette igénybe, ha az egyértelmű jogsértésre való figyelmeztetést követően újból ilyen jogsértésre került sor?

5) Az első és második kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Az első kérdésben ismertetett körülmények között a [jogérvényesítési] irányelv 11. cikkének első mondata és 13. cikke értelmében vett jogsértőnek tekintendő-e a videómegosztó platform üzemeltetője?

6) Az ötödik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Függővé tehető-e attól az ilyen jogsértő [jogérvényesítési] irányelv 13. cikkének (1) bekezdése szerinti kártérítés-fizetési kötelezettsége, hogy a jogsértő mind az általa, mind a harmadik személy által megvalósított jogellenes tevékenység esetében szándékosan járt el, és tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy a felhasználók konkrét jogsértésekhez veszik igénybe a platformot?”

A C-683/18. sz. ügy

- 40 Az Elsevier egy nemzetközi szakkiadó, amely az alapügyben szóban forgó művek kizárólagos felhasználási jogainak jogosultja.
- 41 A Cyando az „Uploaded” tárhely- és fájlmegosztó platformot üzemelteti, amelyet az uploaded.net, uploaded.to és ul.to honlapokon lehet elérni. E platform ingyenes tárhelyet kínál valamennyi internethasználó számára bármilyen tartalmú fájlok feltöltésére (*upload*). A fájloknak az említett platformra történő feltöltéséhez felhasználónévvel és jelszóval rendelkező fiókot kell létrehozni, többek között egy e-mail-cím megadásával. A felhasználó által feltöltött fájl online elérhetővé tétele automatikusan, a Cyando általi előzetes megtekintés vagy ellenőrzés nélkül történik. Minden egyes feltöltött fájl esetében a Cyando automatikusan letöltési linket (*download-link*) hoz létre, amely lehetővé teszi az érintett fájlhoz való közvetlen hozzáférést, és e linket automatikusan közli a fájl feltöltő felhasználóval.
- 42 A Cyando a felületén tárolt fájlok tekintetében nem kínál sem tartalomjegyzéket, sem keresőfunkciót. A felhasználók ugyanakkor az interneten megoszthatják a Cyando által velük közölt letöltési linkeket, többek között blogokban, fórumokon vagy „linkgyűjteményekben”. E gyűjtemények, amelyeket harmadik személyek kínálnak, indexálják e linkeket, információkat szolgáltatnak azon fájlok tartalmáról, amelyekre az említett linkek mutatnak, és így lehetővé teszik az internethasználók számára az általuk letölteni kívánt fájlok keresését. Ily módon más internethasználók hozzáférhetnek a Cyando platformján tárolt fájlokhoz.
- 43 A fájlok Cyando platformjáról való letöltése (*download*) ingyenes. A letöltési mennyiség és sebesség mindazonáltal korlátozott a nem regisztrált, valamint az ingyenesen regisztrált felhasználók számára. Azok a felhasználók, akik előfizetés fejében regisztráltak, napi 30 GB-os letöltési mennyiséggel rendelkeznek, amely a letöltési sebesség korlátozása nélkül legfeljebb 500 GB-ig halmozható. E felhasználók korlátlan számú egyidejű letöltést végezhetnek, és semmilyen várakozási időt nem kell kivárniuk a különböző letöltések között. Az ilyen előfizetés ára két napra vonatkozóan 4,99 eurótól két évre vonatkozóan 99,99 euróig terjed. A Cyando a fájlokat feltöltő felhasználóknak e fájlok letöltésének számától függően díjazást fizet. Így 1000 letöltésért legfeljebb 40 eurót fizetnek.
- 44 A Cyando általános szerződési feltételei szerint a platformja felhasználói számára tilos a szerzői jogok megsértése a platformon.
- 45 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy ezt a platformot mind jogszerű tevékenységek, mind szerzői jogot sértő tevékenységek céljára használják. A Cyandót arról tájékoztatták, hogy a platformjára több mint 9500 olyan művet töltöttek fel, amelynek esetében a szerzői jog megsértésével a letöltési linkeket körülbelül 800 különböző internetes oldalon (linkgyűjtemények, blogok, fórumok) osztották meg.
- 46 Közelebbről a 2013. december 11. és 19. között végzett keresések alapján az Elsevier 2014. január 10-i és január 17-i két levelében arról tájékoztatta a Cyandót, hogy három olyan mű, amelynek esetében az Elsevier kizárólagos felhasználási jogokkal rendelkezik, nevezetesen a „Gray’s Anatomy for Students”, az „Atlas of Human Anatomy” és a „Campbell-Walsh Urology” című művek fájlokként megtekinthetők az Uploaded platformon a rehabgate.com, az avaxhome.ws és a bookarchive.ws linkgyűjteményeken keresztül.

- 47 Az Elsevier keresetet indított a Cyando ellen a Landgericht München I (müncheni I. sz. regionális bíróság, Németország) előtt. Az Elsevier többek között azt kérte, hogy a bíróság kötelezze a Cyandót abbahagyásra elsődlegesen mint a szóban forgó művekkel kapcsolatban elkövetett szerzői jogi jogsértések elkövetőjét, másodlagosan mint e jogsértések közreműködőjét, harmadlagosan pedig mint „háborítót” (*Störerin*). Az Elsevier továbbá azt kérte, hogy a bíróság kötelezze a Cyandót bizonyos információk szolgáltatására, valamint ugyanezen jogsértésekért kártérítés fizetésére.
- 48 2016. március 18-i ítéletével a Landgericht München I (müncheni I. sz. regionális bíróság) a Cyandót mint az alapügyben szóban forgó, nevezetesen a 2014. január 10-i és 2014. január 17-i levelekben hivatkozott három művel kapcsolatos szerzői jogi jogsértések közreműködőjét abbahagyásra kötelezte.
- 49 Az Elsevier és a Cyando e határozat ellen fellebbezést nyújtott be az Oberlandesgericht Münchenhez (müncheni regionális felsőbíróság, Németország).
- 50 2017. március 2-i ítéletével a fellebbviteli bíróság megváltoztatta az elsőfokú ítéletet. E bíróság a 2014. január 10-i és 2014. január 17-i levélben hivatkozott három művel kapcsolatos szerzői jogi jogsértéseket illetően a Cyandót mint „háborítót” abbahagyásra kötelezte, a keresetet ezt meghaladó részében pedig elutasította.
- 51 A fellebbviteli bíróság többek között megállapította, hogy az Elsevier nem indíthat eljárást a Cyandóval mint a szóban forgó szerzői jogi jogsértések elkövetőjével szemben. A Cyando közreműködése ugyanis olyan műszaki eszközök nyújtására korlátozódik, amelyek lehetővé teszik a szóban forgó művek nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételét. A platformja felhasználói által elkövetett ilyen jogsértések fennállásáról való tudomás hiányában a Cyando nem tekinthető e jogsértések közreműködőjének sem. A Cyando azonban mint „háborító” köteles abbahagyni a 2014. január 10-i és a 2014. január 17-i levélben hivatkozott három művel kapcsolatos szerzői jogi jogsértéseket. Ami viszont egy másik, az alapügyben szintén szóban forgó, „*Robbins Basic Pathology*” című művet illeti, a Cyando nem sértette meg ellenőrzési kötelezettségeit, mivel e mű újbóli közzétételére csak két és fél évvel az ezen ellenőrzési kötelezettségeket kiváltó első jogsértés megállapítását követően került sor. Ezenkívül a Cyando mint „háborító” nem köteles kártérítést fizetni.
- 52 Vizsgálata keretében a fellebbviteli bíróság többek között megállapította, hogy a Cyando díjazási rendszerének kialakításával, a feltöltött fájlokhoz való közvetlen hozzáférést lehetővé tevő letöltési linkek rendelkezésre bocsátásával és platformja anonim használatának lehetőségével jelentősen ösztönzi annak jogellenes célra történő használatát. A fájlok letöltésében érdekelt felhasználók inkább előfizetés fejében kívánnak regisztrálni, amely kiváltságos felhasználói fiókra jogosít, amennyiben e platformon keresztül szerzői jogi védelem alatt álló, népszerű műveket tölthetnek le. A Cyando – a felhasználók által feltöltött fájlok gyakori letöltéséért fizetett díjazás és az új felhasználók megszerzéséből származó bevételekben való részesedés nyújtása révén – arra ösztönzi a felhasználóit, hogy olyan fájlokat töltsenek fel, amelyekről feltételezhető, hogy gyakran letöltésre kerülnek. Mivel e díjazás a fájl letöltéseinek számától, és így annak a nyilvánosság számára való vonzerejétől függ, a felhasználókat szerzői jogi védelem alatt álló tartalmak feltöltésére ösztönzi, aminek hiányában e tartalmak csak fizetés ellenében lennének hozzáférhetőek. Ezenkívül az a tény, hogy a letöltési linkek közvetlen hozzáférést biztosítanak a feltöltött fájlokhoz, lehetővé teszi a feltöltést végző felhasználók számára, hogy – többek között

linkgyűjtemények révén – könnyen megosszák ezeket a fájlokat a letöltésben érdekelt felhasználókkal. Végül a platform használatának névtelensége csökkenti annak kockázatát, hogy a felhasználókkal szemben a szerzői jogi jogsértések miatt bírósági eljárást indítsanak.

- 53 Ezzel szemben, és bár az Elsevier fellebbezésében azt állította, hogy a szerzői jogot sértő tartalmak a Cyando platformján megtekinthető fájlok 90–96%-os arányát teszik ki, amit a Cyando vitat, a fellebbviteli bíróság nem állapította meg az e platform jogszerű és jogellenes célú használatára vonatkozó arányt.
- 54 A Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) által engedélyezett felülvizsgálati kérelmében, amelynek elutasítását a Cyando kéri, az Elsevier továbbra is fenntartja a kérelmeit.
- 55 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a felülvizsgálati kérelem megalapozottsága elsősorban attól függ, hogy a Cyandóhoz hasonló tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetőjének magatartása a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánosságához közvetítésnek minősül-e. Úgy véli, hogy a Cyando a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében megkerülhetetlen szerepet játszik ahhoz, hogy magatartását közvetítésnek lehessen minősíteni. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy kétségtelen, hogy a Cyando nem szerez tudomást a védelem alatt álló tartalmak jogellenes nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételéről azt megelőzően, hogy a jogosult erről nem tájékoztatja, mivel e tartalmakat harmadik személyek töltik fel. Ezenkívül a Cyando platformjának felhasználási feltételei között tájékoztatja a felhasználóit arról, hogy a platformján keresztül tilos a szerzői jog megsértése. A Cyando mindazonáltal tudomással bír arról, hogy platformja közvetítésével jelentős mennyiségű, védelem alatt álló tartalmat jogellenesen közvetítenek a nyilvánossághoz. Továbbá a Cyando – díjazási rendszere, a feltöltött fájlokhoz közvetlen hozzáférést biztosító letöltési linkek biztosítása és a platformja anonim használatának lehetősége révén – jelentősen növeli annak kockázatát, hogy platformját jogellenes célokra használják.
- 56 Abban az esetben, ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy a Cyandóhoz hasonló tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetőjének magatartása nem minősül a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánosságához közvetítésnek, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében ugyanazokat a kérdéseket teszi fel, mint a C-682/18. sz. ügyben előterjesztett második–hatodik kérdés.
- 57 E körülmények között a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) a) A [szerzői jogi] irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett közvetítés cselekményét valósítja-e meg az olyan [tárhely- és fájlmegosztó platform] üzemeltetője, amelyen keresztül a felhasználók a jogosultak hozzájárulása nélkül tesznek hozzáférhetővé a nyilvánosság számára szerzői jogi védelem alatt álló tartalmakat magukban foglaló fájlokat, ha
- a feltöltésre automatikusan és az üzemeltető általi előzetes megtekintés vagy ellenőrzés nélkül kerül sor,
 - az üzemeltető a felhasználási feltételekben felhívja a figyelmet arra, hogy szerzői jogokat sértő tartalmak nem helyezhetők el,

- az üzemeltetőnek bevétele származik a szolgáltatás üzemeltetéséből,
- a [platformot] jogszerű tevékenységekhez használják, az üzemeltetőnek azonban tudomása van arról, hogy jelentős mennyiségű, szerzői jogokat sértő tartalom (több mint 9500 mű) is elérhető,
- az üzemeltető nem kínál tartalomjegyzéket és keresőfunkciót, az általa rendelkezésre bocsátott, korlátlan számú letöltési linket azonban harmadik személyek a fájlok tartalmára vonatkozó információkat tartalmazó és a konkrét tartalmak utáni keresést lehetővé tevő linkgyűjteményekben helyezik el az interneten,
- az üzemeltető az általa a letöltésekért a letöltések számától függően fizetett díjazás rendszerének kialakítási módja révén ösztönzi a felhasználók által más úton csak díj ellenében megszerezhető, szerzői jogi védelem alatt álló tartalmak feltöltését,

és

- a névtelen fájlfeltöltés lehetővé tétele növeli annak valószínűségét, hogy a felhasználókat nem vonják felelősségre a szerzői jogok megsértéséért?
- b) Más lesz-e az adott értékelés akkor, ha a [tárhely- és fájlmegosztó platformon] keresztül a teljes használat 90–96%-ának megfelelő mértékben kerül sor szerzői jogokat sértő tartalmak rendelkezésre bocsátására?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Az első kérdésben ismertetett körülmények között az [elektronikus kereskedelemről szóló] irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e a [tárhely- és fájlmegosztó platform] üzemeltetőjének tevékenysége?

3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Az [elektronikus kereskedelemről szóló] irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján konkrét jogellenes tevékenységekre vagy információkra kell-e vonatkoznia a jogellenes tevékenységről vagy információról való tényleges tudomásnak és az olyan tényekről vagy körülményekről való tudomásnak, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnak?

4) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén továbbá:

Összeegyeztethető-e a [szerzői jogi] irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével, hogy a jogosult csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést olyan szolgáltatóval szemben, akinek szolgáltatása a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, és akinek szolgáltatását annak igénybe vevője szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából vette igénybe, ha az egyértelmű jogsértésre való figyelmeztetést követően újból ilyen jogsértésre került sor?

5) Az első és második kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Az első kérdésben ismertetett körülmények között a [jogérvényesítési] irányelv 11. cikkének első mondata és 13. cikke értelmében vett jogsértőnek tekintendő-e a [tárhely- és fájlmegosztó platform] üzemeltetője?

6) Az ötödik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Függővé tehető-e attól az ilyen jogsértő [jogérvényesítési] irányelv 13. cikkének (1) bekezdése szerinti kártérítés-fizetési kötelezettsége, hogy a jogsértő mind az általa, mind a harmadik személy által megvalósított jogellenes tevékenység esetében szándékosan járt el, és tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy a felhasználók konkrét jogsértésekhez veszik igénybe a platformot?”

- 58 A Bíróság elnöke a 2018. december 18-i határozatával elrendelte a C-682/18. és C-683/18. sz. ügy egyesítését az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélet meghozatala céljából.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 59 Előzetesen pontosítani kell, hogy a jelen ügyekben előterjesztett kérdések az alapügy tényállásának idején alkalmazandó szerzői jogi irányelvre, elektronikus kereskedelemről szóló irányelvre, valamint jogérvényesítési irányelvre vonatkoznak. A Bíróság által e kérdésekre adott válaszok nem érintik az ezen időszakot követően hatályba lépett, a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29 irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/790 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2019. L 130., 92. o.) 17. cikkével bevezetett rendszert.

A C-682/18. és C-683/18. sz. ügyben előterjesztett első kérdésről

- 60 A mindkét ügyben előterjesztett első kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy valamely videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmesztő platform üzemeltetője, amely platformon felhasználók védelem alatt álló tartalmakat jogellenesen hozzáférhetővé tehetnek a nyilvánosság számára, az alapügyekben szóban forgóhoz hasonló feltételek mellett e tartalmaknak az e rendelkezés értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítését” végzi.
- 61 A szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.
- 62 E rendelkezés alapján a szerzőket olyan preventív jellegű jog illeti meg, amely lehetővé teszi számukra, hogy a nyilvánossághoz közvetítés megtiltása érdekében művük lehetséges felhasználói és a felhasználók által esetlegesen tervezett nyilvánossághoz közvetítés közé álljanak (2021. március 9-i VG Bild-Kunst ítélet, C-392/19, EU:C:2021:181, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 Ahogyan a Bíróság korábban már megállapította, a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát – amint az irányelv (23) preambulumbekzdése kiemeli – olyan tágan kell értelmezni, hogy lefedjen minden olyan nyilvánossághoz való közvetítést, amely nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen, és ily módon valamely műnek bármilyen ilyen jellegű vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítését, illetve továbbközvetítését, ideértve a sugárzást is. Az említett irányelv (4), (9) és (10) preambulumbekzdéséből következően ugyanis annak fő célja, hogy a szerzők számára

olyan magas szintű oltalmat hozzon létre, amely számukra megfelelő díjazást biztosít műveik felhasználása után, többek között a nyilvánossághoz közvetítés esetén (2021. március 9-i VG Bild-Kunst ítélet, C-392/19, EU:C:2021:181, 26. és 27. pont).

- 64 Ugyanakkor a szerzői jogi irányelv (3) és (31) preambulumbekzdéséből az derül ki, hogy az irányelv által megvalósítani kívánt jogharmonizáció célja, különösen az elektronikus környezetben, hogy megfelelő egyensúlyt biztosítson egyfelől a szerzői jogok és szomszédos jogok jogosultjainak a szellemi tulajdonjoguk védelméhez fűződő, az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 17. cikke (2) bekezdése által szavatolt érdeke, másfelől a védelem alatt álló jogtárgyak felhasználóinak érdekei és alapvető jogaik, különösen a Charta 11. cikke által garantált véleménynyilvánítási és tájékozódási szabadság, valamint a közérdek védelme között (2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 31. pont; 2019. július 29-i Pelham és társai ítélet, C-476/17, EU:C:2019:624, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 Ebből következik, hogy a szerzői jogi irányelv, és különösen 3. cikke (1) bekezdésének értelmezése és alkalmazása céljából e megfelelő egyensúlyt kell keresni, figyelembe véve az internetnek a Charta 11. cikke által biztosított véleménynyilvánítási és tájékozódási szabadság tekintetében fennálló különleges jelentőségét is (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 45. pont).
- 66 Amint azt a Bíróság már többször kimondta, az ezen 3. cikk (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma két együttes elemet ötvöz, nevezetesen valamely mű közvetítésének cselekményét és annak nyilvánossághoz közvetítését, és e fogalom egyedi értékelést igényel (2021. március 9-i VG Bild-Kunst ítélet, C-392/19, EU:C:2021:181, 29. és 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 Ezen értékelésnél több, nem önálló jellegű és egymástól függő, kiegészítő kritériumot kell figyelembe venni. Mivel e kritériumok különböző konkrét helyzetekben igen változó erősséggel lehetnek jelen, ezeket egyenként és egymással kölcsönhatásban is alkalmazni kell (2021. március 9-i VG Bild-Kunst ítélet, C-392/19, EU:C:2021:181, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 E kritériumok között a Bíróság egyrészt a platform üzemeltetője által játszott megkerülhetetlen szerepet és beavatkozásának szándékos jellegét hangsúlyozta. Ugyanis ezen üzemeltető „közvetítést” valósít meg akkor, amikor magatartása következményeinek teljes tudatában, közvetítőként jár el ügyfelei irányában a védelem alatt álló művet tartalmazó, sugárzott műsor hozzáférhetővé tételével, főként olyan esetben, amikor e beavatkozás hiányában ügyfelei nem tudnák a sugárzott művet élvezni (lásd ebben az értelemben: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 69 Másrészt a Bíróság pontosította, hogy a „nyilvánosság” fogalma meghatározatlan számú lehetséges címzettet jelent, és ezenfelül viszonylag jelentős számú egyént foglal magában (2020. október 28-i BY [Fényképes bizonyíték] ítélet, C-637/19, EU:C:2020:863, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 70 A Bíróság arra is emlékeztetett, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ahhoz, hogy „nyilvánossághoz közvetítésnek” minősülhessen, valamely védelem alatt álló művet az addig alkalmazottaktól eltérő, speciális műszaki módon, vagy ennek hiányában új nyilvánosság, azaz olyan nyilvánosság részére kell közvetíteni, amelyet a szerzői jog jogosultja nem vett figyelembe,

amikor a műve eredeti nyilvánosságához közvetítést engedélyezte (2019. december 19-i Nederlands Uitgeversverbond és Groep Algemene Uitgevers ítélet, C-263/18, EU:C:2019:1111, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 71 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy a potenciálisan jogellenes tartalmakat nem az üzemeltető, hanem a felhasználók töltik fel az érintett platformra, akik önállóan és saját felelősségükre járnak el.
- 72 Ezenkívül a platform felhasználói határozzák meg, hogy az általuk feltöltött tartalmakat e platformon keresztül más internethasználók számára hozzáférhetővé teszik-e annak érdekében, hogy azok e tartalmakhoz az általuk egyénileg megválasztott helyen és időpontban hozzáférhessenek.
- 73 Ami ugyanis az Uploaded tárhely- és fájlmegosztó platformot illeti, nem vitatott, hogy a feltöltött tartalomhoz való hozzáférést lehetővé tévő letöltési linket kizárólag a feltöltést végző felhasználóval közlik, és hogy e platform maga nem teszi lehetővé e link, és ennél fogva a feltöltött tartalom más internethasználókkal való megosztását. Így e tartalom megosztása érdekében a felhasználónak vagy közvetlenül közölnie kell a letöltési linket azon személyekkel, akik számára hozzáférést kíván biztosítani az említett tartalomhoz, vagy ezt a linket közzé kell tennie az interneten, többek között blogokon, fórumokon vagy „linkgyűjteményekben”.
- 74 Ami a YouTube videómegosztó platformot illeti, úgy tűnik, hogy bár e platform elsődleges funkciója a videók valamennyi internethasználóval való nyilvános megosztása, lehetővé teszi a felhasználói számára azt is, hogy „magáncélú” tartalmakat töltsenek fel, és így kiválasszák, hogy e tartalmakat meg kívánják-e osztani, és adott esetben kivel.
- 75 Ennél fogva meg kell állapítani egyrészt, hogy az alapeljárásokban szóban forgó platformok felhasználói a jelen ítélet 68. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett „közvetítési cselekményt” valósítanak meg, amikor a jogosultak hozzájárulása nélkül más internethasználóknak e platformokon keresztül hozzáférést biztosítanak olyan védelem alatt álló művekhez, amelyekhez e felhasználók beavatkozása nélkül e más internethasználók nem tudtak volna hozzájutni. Másrészt csak abban az esetben végezhetnek e felhasználók, és következésképpen az említett hozzáférhetővé tételre szolgáló platform üzemeltetője a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítést”, ha az említett felhasználók a feltöltött tartalmakat hozzáférhetővé teszik a jelen ítélet 69. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett „nyilvánosság” számára, és e tartalmakat a YouTube platformon valamennyi internethasználóval megosztják, vagy közzéteszik az interneten az említett tartalmakhoz az Uploaded platformon való hozzáférést biztosító letöltési linkeket.
- 76 A mindkét ügyben előterjesztett első kérdésével az előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy valamely videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetője maga végez-e olyan „közvetítési cselekményt”, amely hozzáadódik az adott esetben e platform felhasználója által végzett közvetítési cselekményhez.
- 77 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ilyen platform üzemeltetője megkerülhetetlen szerepet játszik a potenciálisan jogellenes tartalmaknak a felhasználói által történő hozzáférhetővé tételében. Az ilyen platform rendelkezésre bocsátása és üzemeltetése hiányában ugyanis e tartalmak interneten történő szabad megosztása lehetetlennek vagy jóval bonyolultabbnak bizonyulna (lásd analógia útján: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 36. és 37. pont).

- 78 Ugyanakkor, amint az a jelen ítélet 67. és 68. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, valamely videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetője által játszott megkerülhetetlen szerep jellege nem az egyetlen kritérium, amelyet figyelembe kell venni az elvégzendő egyedi értékelés keretében, hanem éppen ellenkezőleg, más kritériumokkal, különösen az ilyen üzemeltető beavatkozása szándékos jellegének kritériumával való kölcsönhatásában kell alkalmazni.
- 79 Ha ugyanis önmagában az a körülmény, hogy valamely platform használata szükséges a mű nyilvánosság általi tényleges élvezetéhez, vagy hogy e platform akár csak elősegítse a mű élvezetét, automatikusan ahhoz vezetne, hogy e platform üzemeltetőjének beavatkozását „közvetítési cselekménynek” minősítsék, „a közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai [helyesen: tárgyi] eszközök rendelkezésre bocsátása” ilyen cselekménynek minősülne, amit azonban a szerzői jogi irányelv (27) preambulumbekkezdése – amely lényegében átveszi a WCT 8. cikkére vonatkozó közös nyilatkozatot – kifejezetten kizár.
- 80 Következésképpen mind annak a szerepnek a jelentőségére, amelyet valamely platform üzemeltetőjének ilyen beavatkozása játszik az e platform felhasználója által végzett közvetítésben, mind pedig e beavatkozás szándékos jellegére tekintettel kell értékelni, hogy a konkrét körülmények fényében az említett beavatkozást közvetítési cselekménynek kell-e minősíteni.
- 81 E tekintetben a jelen ítélet 68. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy különösen az a tény vezethet e beavatkozás „közvetítési cselekményként” történő minősítéséhez, hogy valaki magatartása következményeinek teljes tudatában azzal a céllal avatkozik be, hogy a nyilvánosság számára védelem alatt álló művekhez hozzáférést biztosítson.
- 82 Ezen ítélkezési gyakorlat alapján a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a The Pirate Bay megosztó platform interneten történő rendelkezésre bocsátása és üzemeltetése, amely a védelem alatt álló művekre vonatkozó metaadatok indexálásával és keresőmotor működtetésével e platform felhasználói számára lehetővé teszi, hogy e műveket megtalálják, és azokat egy *peer-to-peer* hálózat keretében megosszák, nyilvánossághoz közvetítésnek minősül. E tekintetben a Bíróság többek között hangsúlyozta, hogy a The Pirate Bay üzemeltetői magatartásuk következményeinek teljes ismeretében jártak el a védelem alatt álló művek rendelkezésre bocsátása érdekében, az említett platformon elérhető blogokon és fórumokon kifejezetten kinyilvánították azt a célkitűzésüket, hogy a védelem alatt álló műveket a felhasználók rendelkezésére bocsássák, és az utóbbiakat arra ösztönözték, hogy az ilyen művekről másolatokat készítsenek (lásd ebben az értelemben: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 36., 45. és 48. pont).
- 83 Annak meghatározása érdekében, hogy a videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetője a védett tartalmaknak a platformja felhasználói általi jogellenes közvetítésében annak teljes tudatában vesz-e részt, hogy magatartása milyen következményekkel jár azzal, hogy más internethasználóknak hozzáférést biztosít az ilyen tartalmakhoz, figyelembe kell venni a szóban forgó helyzetet jellemző összes olyan körülményt, amelyek alapján közvetlenül vagy közvetve következtetések vonhatók le az említett tartalmak jogellenes közvetítésébe való beavatkozása szándékos vagy nem szándékos jellegéről.
- 84 E tekintetben releváns körülménynek minősül többek között az a tény, hogy az ilyen üzemeltető, noha tudja vagy tudnia kellene, hogy általában véve a platformján keresztül annak felhasználói védelem alatt álló tartalmakat tesznek jogellenesen hozzáférhetővé a nyilvánosság számára, nem hajtja végre azon megfelelő műszaki intézkedéseket, amelyek egy szokásos gondossággal eljáró

gazdasági szereplőtől ebben a helyzetben elvárhatók annak érdekében, hogy hitelesen és hatékonyan lépjen fel a szerzői jogok e platformon való megsértése ellen, és az a tény, hogy ezen üzemeltető részt vesz a jogellenesen nyilvánossághoz közvetített védelem alatt álló tartalmak kiválasztásában, a platformján kifejezetten ilyen tartalmak jogellenes megosztására szolgáló eszközöket biztosít, vagy tudatosan elősegíti az ilyen megosztásokat, amit bizonyíthat az a körülmény, hogy az említett üzemeltető olyan üzleti modellt fogadott el, amely arra ösztönzi a platformja felhasználóit, hogy azon jogellenesen védelem alatt álló tartalmakat közvetítsenek a nyilvánossághoz.

- 85 Ezzel szemben önmagában az a körülmény, hogy az üzemeltetőnek általában véve tudomása van arról, hogy a platformján jogellenes módon védelem alatt álló tartalmak érhetők el, nem elegendő annak megállapításához, hogy az üzemeltető azzal a céllal jár el, hogy az internethasználók számára e tartalmakhoz hozzáférést biztosítson. Más a helyzet azonban, ha ezen üzemeltető, noha a jogosult figyelmeztette arra, hogy a védelem alatt álló tartalmat a platformján keresztül jogellenesen közvetítették a nyilvánossághoz, nem hozza meg haladéktalanul az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy e tartalmat hozzáférhetetlenné tegyék.
- 86 Ezenkívül ha a szóban forgó beavatkozás haszonszerzési jellege sem irreleváns (lásd ebben az értelemben: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), önmagában az a tény, hogy valamely videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetője haszonszerzési célt követ, nem teszi lehetővé sem a védelem alatt álló tartalmak bizonyos felhasználók általi jogellenes közvetítésébe való beavatkozása szándékos jellegének megállapítását, sem az ilyen jelleg vélelmezését. Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyereségszerzési céllal történő nyújtása ugyanis egyáltalán nem jelenti azt, hogy az ilyen szolgáltatásokat nyújtó hozzájárul ahhoz, hogy e szolgáltatásokat harmadik személyek a szerzői jog megsértése érdekében használják fel. E tekintetben többek között a szerzői jogi irányelv 8. cikkének rendszeréből, többek között ezen irányelv (27) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (3) bekezdéséből az következik, hogy pusztán a közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító tárgyi eszközök rendelkezésre bocsátásáról, és más közvetítőkről, amelyeknek a szolgáltatásait harmadik személyek a szerzői jog megsértése céljából igénybe veszik, nem vélelmezhető, hogy saját maguk végeznek nyilvánossághoz közvetítést, jóllehet általában haszonszerzési céllal járnak el.
- 87 Ilyen vélelem nem vezethető le a 2016. szeptember 8-i GS Media ítéletből (C-160/15, EU:C:2016:644).
- 88 A szerzői jogi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének ezen ítéletben elfogadott értelmezésével ugyanis a Bíróság korlátozta a védelem alatt álló művekre mutató hiperlinkeket elhelyező személyek felelősségét amiatt, hogy az ilyen linkek különleges jelentőséggel bírnak a vélemény- és információcsere szempontjából, valamint azon nehézségek miatt, amelyeket valamely mű más internetes oldalon történő közzététele jogszerűségének vizsgálata okoz. Így a Bíróság úgy ítélte meg, hogy egy hiperlink rendelkezésre bocsátása a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül, amennyiben a linket elhelyező személy tudta vagy tudnia kellett, hogy a link az interneten jogellenesen közzétett műhöz nyújt hozzáférést, függetlenül attól, hogy e link lehetővé teszi-e azon korlátozó intézkedések megkerülését, amelyeket az az oldal léptetett életbe, ahol a védelem alatt álló mű található, vagy hogy az említett hiperlinket haszonszerzési célból helyezik-e el, amikor is a linket elhelyező személynek el kell végeznie a szükséges ellenőrzéseket annak érdekében, hogy meggyőződjön

arról, hogy az érintett mű nem jogellenesen lett-e közzétéve azon az oldalon, amelyre az említett hiperlink vezet (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, EU:C:2016:644, 44–55. pont).

- 89 Márpedig az olyan hiperlinket elhelyező személy helyzete, aki saját kezdeményezésére jár el, és aki ezen elhelyezés időpontjában tudomással bír arról a tartalomról, amelyre e link feltehetőleg vezet, nem hasonlítható össze valamely videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetőjének helyzetével, amennyiben ezen üzemeltetőnek nincs konkrét tudomása a felhasználók által e platformra feltöltött védelem alatt álló tartalmakról, és a platform pusztá rendelkezésre bocsátásán túl nem működik közre abban, hogy ilyen tartalmakat a szerzői jog megsértésével a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek. Következésképpen a Bíróság által az említett ítéletben elfogadott értelmezés nem alkalmazható az ilyen üzemeltetőre annak megállapítása érdekében, hogy a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, védelem alatt álló művek jogellenes közvetítésébe való beavatkozása szándékos jellegű volt-e.
- 90 Ami az alapügyekben szóban forgó két platform üzemeltetőit illeti, a kérdést előterjesztő bíróság feladata – különösen a jelen ítélet 84. pontjában felsorolt kritériumokra tekintettel – annak meghatározása, hogy maguk az üzemeltetők végeznek-e a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítést azon védelem alatt álló tartalmak tekintetében, amelyeket a platformjaikra azok felhasználói feltöltenek.
- 91 A Bíróság ugyanakkor adhat néhány felvilágosítást e bíróságnak, többek között a kérdések által érintett ténybeli elemek vonatkozásában.
- 92 A C-682/18. sz. ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a YouTube nem vesz részt a platformja felhasználói által a platformra feltöltött, védelem alatt álló tartalmak létrehozásában vagy kiválasztásában, és e tartalmakat nem tekinti meg és nem ellenőrzi a feltöltésük előtt, amelyre automatizált eljárás során kerül sor.
- 93 Ebből az is következik, hogy a YouTube a felhasználóit az általános felhasználási feltételeiben és minden egyes feltöltés során egyértelműen tájékoztatja arról, hogy tilos védelem alatt álló tartalmakat e platformon a szerzői jog megsértésével elhelyezni. A YouTube egyébként a „Közösségi irányelvekben” a szerzői jog tiszteletben tartására hívja fel felhasználóit. Ezenkívül, ha a jogosult figyelmeztető jelzése miatt letiltják a videót, az azt feltöltő felhasználót tájékoztatják arról, hogy fiókját az eset megismétlődése esetén esetén zárolják.
- 94 Továbbá a YouTube különböző technikai eszközöket alakított ki a platformján elkövetett szerzői jogi jogsértések megelőzése és megszüntetése érdekében, például többek között egy bejelentési gombot, egy különleges riasztási eljárást a jogellenes tartalmak jelzése és eltávolítása érdekében, valamint az ilyen tartalmak azonosítását és megjelölését megkönnyítő, tartalmak ellenőrzésére szolgáló programot és tartalomfelismerő szoftvereket. Úgy tűnik tehát, hogy ezen üzemeltető műszaki intézkedéseket hozott annak érdekében, hogy hitelesen és hatékonyan lépjen fel a szerzői jogok e platformon való megsértése ellen.
- 95 Ezenkívül a kérdést előterjesztő bíróság szerint, noha a YouTube egyrészt a platformján ranglisták és tartalmi rovatok formájában megszerkeszti a keresési találatokat, másrészt pedig a regisztrált felhasználóknak az általuk már megtekintett videókhoz igazodó áttekintést nyújt az ajánlott videókról, e ranglisták, e tartalmi rovatok és az ajánlott videók ezen áttekintései nem védelem alatt álló tartalmak jogellenes megosztásának elősegítésére, sem pedig az ilyen megosztások népszerűsítésére irányulnak.

- 96 Egyébiránt, noha a YouTube-nak reklámbevétele származik a platformjából, és lehetővé teszi a tartalmakat feltöltő felhasználók és a szerzői jogi védelem alatt álló tartalmak jogosultjai számára az e bevételekből való részesedést, nem tűnik úgy, hogy e platform üzleti modellje jogellenes tartalmak e platformon való jelenlétén alapul, vagy hogy e modell arra irányul, hogy a felhasználókat ilyen tartalmak feltöltésére ösztönözze, sem pedig úgy, hogy a YouTube elsődleges célja vagy használata a védelem alatt álló tartalmak jogellenes megosztásában áll.
- 97 A C-683/18. sz. ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a Cyando, az Uploaded tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetője szintén nem hozza létre, választja ki, tekinti meg vagy ellenőrzi a platformjára feltöltött tartalmakat. Egyébiránt a felhasználóit a platformja felhasználási feltételei között tájékoztatja arról, hogy tilos a szerzői jogot a platformon keresztül megsérteni.
- 98 Ezenkívül, amint azt a jelen ítélet 73. pontja megállapította, védelem alatt álló tartalmaknak a felhasználók által az Uploaded platformra történő feltöltése nem teszi lehetővé a felhasználók számára, hogy e tartalmakat közvetlenül a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék, mivel a feltöltött tartalomhoz csak letöltési link révén lehet hozzáférni, amelyet kizárólag a feltöltést végző felhasználóval közölnek. Az sem vitatott, hogy e platform önmagában nem teszi lehetővé e link, és így a feltöltött tartalom más internethasználókkal történő megosztását. Így a Cyando nemcsak hogy nem biztosít olyan eszközöket, amelyek kifejezetten a védelem alatt álló tartalmak platformján való jogellenes megosztásának elősegítésére vagy az ilyen megosztások népszerűsítésére szolgálnak, hanem általánosabban, nem tartalmaz semmilyen olyan eszközt, amely lehetővé tenné a többi internethasználó számára, hogy megismerjék a platformon tárolt tartalmakat, és azokhoz hozzáférjenek. Továbbá a Cyando nem vesz részt a letöltési linkek külső forrásokon, például blogokon, fórumokon vagy „linkgyűjteményekben” történő esetleges elhelyezésében. Egyébiránt az Uploadedhez hasonló tárhely- és fájlmegosztó platform különböző jogszerű használati lehetőségeket kínál felhasználóinak.
- 99 Az Elsevier ugyanakkor arra hivatkozik, hogy a jogellenes tartalmakat tartalmazó fájlok az Uploadeden megtekinthető fájlok 90–96%-át teszik ki, amit a Cyando vitat, és azt állítja, hogy a ténylegesen megtekintett fájlok összességének csak 1,1%-a vonatkozik szerzői jogi védelem alatt álló tartalmakra, ami az összes tárolt adat 0,3%-ának felel meg.
- 100 E tekintetben emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy – amint az a jelen ítélet 75. pontjában megállapításra került – e felhasználó, és következésképpen a hozzáférhetővé tételre szolgáló platform üzemeltetője akkor végezhet a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítést”, ha a platform felhasználója úgy dönt, hogy a feltöltött tartalmat a „nyilvánosság” számára hozzáférhetővé teszi. Másrészt hangsúlyozni kell, hogy ha bebizonyosodna, hogy a Cyando által üzemeltetett platform elsődleges vagy túlnyomórészt meghatározó használata védelem alatt álló tartalmak nyilvánosság számára jogellenes módon történő hozzáférhetővé tételében áll, e körülmény az ezen üzemeltető beavatkozása szándékos jellegének meghatározása szempontjából releváns tényezők között szerepelne. Egy ilyen körülmény relevanciája még jelentősebb lenne, ha az említett üzemeltető nem hajtaná végre azon megfelelő műszaki intézkedéseket, amelyek egy szokásos gondossággal eljáró gazdasági szereplőtől ebben a helyzetben elvárhatók annak érdekében, hogy hitelesen és hatékonyan lépjen fel a szerzői jogok e platformon való megsértése ellen.
- 101 Végül, függetlenül az Elsevier azon állításának megalapozottságától, amely az Uploaded közvetítésével jogellenesen a nyilvánossághoz közvetített védelem alatt álló tartalmak magas arányára vonatkozik, e platform üzemeltetője beavatkozásának szándékos jellege abból a

– kérdést előterjesztő bíróság által vizsgálandó – tényből következhet, hogy az ezen üzemeltető által elfogadott üzleti modell azon alapul, hogy jogellenes tartalmakat tesznek elérhetővé a platformján, és arra irányul, hogy a felhasználókat ilyen tartalmaknak a platformján történő megosztására ösztönözze.

- 102 A fenti megfontolások összességére tekintettel a mindkét ügyben előterjesztett első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetője, amelyen felhasználók védelem alatt álló tartalmakat jogellenesen hozzáférhetővé tehetnek a nyilvánosság számára, nem végzi e tartalmaknak az e rendelkezés értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítését”, kivéve ha a platform pusztá rendelkezésre bocsátásán túl közreműködik abban, hogy ilyen tartalmakat a szerzői jog megsértésével a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek. Ez az eset áll fenn különösen akkor, ha ezen üzemeltető konkrétan tudomással bír a védelem alatt álló tartalom platformján való jogellenes hozzáférhetővé tételéről, és azt haladéktalanul nem törli vagy az ahhoz való hozzáférést haladéktalanul nem szünteti meg, vagy ha az említett üzemeltető – noha tudja vagy tudnia kellene, hogy általában véve a platformján keresztül annak felhasználói védelem alatt álló tartalmakat tesznek jogellenesen hozzáférhetővé a nyilvánosság számára – nem hajtja végre azon megfelelő műszaki intézkedéseket, amelyek egy szokásos gondossággal eljáró gazdasági szereplőtől a helyzetében elvárhatók annak érdekében, hogy hitelesen és hatékonyan lépjen fel a szerzői jogok e platformon való megsértése ellen, vagy ha részt vesz a jogellenesen nyilvánossághoz közvetített védelem alatt álló tartalmak kiválasztásában, a platformján kifejezetten ilyen tartalmak jogellenes megosztására szolgáló eszközöket biztosít, vagy tudatosan elősegíti az ilyen megosztásokat, amit bizonyíthat az a körülmény, hogy az említett üzemeltető olyan üzleti modellt fogadott el, amely arra ösztönzi a platformja felhasználóit, hogy azon jogellenesen védelem alatt álló tartalmakat közvetítsenek a nyilvánossághoz.

A C-682/18. és C-683/18. sz. ügyben előterjesztett második és harmadik kérdésről

- 103 A mindkét ügyben előterjesztett, együttesen vizsgálandó második és harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezés hatálya alá tartozik valamely videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetőjének tevékenysége, amennyiben az a platformjára annak felhasználói által feltöltött tartalmakra vonatkozik. Igenlő válasz esetén e bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy ezen irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy ahhoz, hogy e rendelkezés alapján kizárható legyen az e 14. cikk (1) bekezdésében előírt felelősség alóli mentesülés, ezen üzemeltetőnek tudomással kell bírnia felhasználóinak a platformjára feltöltött, védelem alatt álló tartalmakra vonatkozó konkrét jogellenes cselekményeiről.
- 104 Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért, azzal a feltétellel, hogy a szolgáltatónak nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának, vagy a szolgáltató, amint ilyenről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.

- 105 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint e rendelkezést nemcsak annak kifejezéseire tekintettel, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe véve kell értelmezni, amelynek az részét képezi (2021. január 26-i Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie ítélet, C-16/19, EU:C:2021:64, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ahhoz, hogy valamely internetes szolgáltatás nyújtója e rendelkezés hatálya alá tartozzon, lényeges, hogy e szolgáltató „közvetítő szolgáltató” legyen a jogalkotó szándéka szerint az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv II. fejezete 4. szakaszában meghatározott értelemben. E vonatkozásban ezen irányelv (42) preambulumbekzdéséből következik, hogy az ezen irányelvben szabályozott felelősség alóli mentességek kizárólag azon esetekre vonatkoznak, amelyekben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás nyújtójának tevékenysége pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű, ami azt is jelenti, hogy az említett szolgáltatásnyújtónak sem tudomása nincs a továbbított, illetve tárolt adatról, se nem kezeli azt az adatot (lásd ebben az értelemben: 2010. március 23-i Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 112. és 113. pont).
- 106 Ennélfogva annak megállapítása érdekében, hogy valamely videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmesosztó platform üzemeltetője az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján mentesíthető-e azon védelem alatt álló tartalmakért való felelőssége alól, amelyeket a felhasználók a platformján keresztül jogellenesen közvetítenek a nyilvánossághoz, azt kell megvizsgálni, hogy az ezen üzemeltető által gyakorolt szerep semleges-e, azaz hogy magatartása pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű-e, amely az általa tárolt tartalmakról való tudomás vagy e tartalmak ellenőrzésének hiányát vonja maga után, vagy éppen ellenkezőleg, az említett üzemeltető olyan tevételes szerepet játszik, amelynek révén tudomással bír e tartalmakról vagy azokat ellenőrzi (lásd analógia útján: 2011. július 12-i L’Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 113. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 107 E tekintetben meg kell állapítani, hogy abban az esetben, ha a kérdést előterjesztő bíróságnak a szerzői jogi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének vizsgálata keretében meg kellene állapítania, hogy a YouTube vagy a Cyando a platformja pusztá rendelkezésre bocsátásán túl közreműködik abban, hogy védelem alatt álló tartalmakat a szerzői jog megsértésével a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek, az érintett üzemeltető nem hivatkozhatna az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében előírt felelősség alóli mentesülésre.
- 108 Kétségtelen, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának 138–140. pontjában rámutatott – az a kérdés, hogy az ilyen üzemeltető a szerzői jogi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítést” végez-e, önmagában nem döntő jelentőségű annak értékelése szempontjából, hogy alkalmazandó-e az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdése. Ugyanakkor az ilyen üzemeltető, aki a platform pusztá rendelkezésre bocsátásán túl közreműködik abban, hogy ilyen tartalmakat a szerzői jog megsértésével a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek, nem tekinthető úgy, hogy teljesíti az utóbbi rendelkezés által előírt, a jelen ítélet 105. és 106. pontjában hivatkozott alkalmazási feltételeket.
- 109 Abban az esetben, ha a kérdést előterjesztő bíróság a jelen ítélet 107. pontjában szereplő megállapítással ellentétes megállapításra jut, rá kell mutatni – a jelen ítélet 92. és 97. pontjában említett azon körülményen kívül, amely szerint az alapügyben szóban forgó platformok üzemeltetői nem hozzák létre, választják ki, tekintik meg vagy ellenőrzik a platformjukra feltöltött tartalmakat –, hogy az e bíróság által hivatkozott azon tény, hogy a YouTube-hoz hasonló valamely videómegosztó platform üzemeltetője a platformján keresztül a nyilvánossághoz közvetített videók között a szerzői jog megsértésére alkalmas tartalmak felderítésére irányuló

műszaki intézkedéseket hajt végre, nem jelenti azt, hogy ezáltal ezen üzemeltető olyan tevőleges szerepet játszik, amely révén tudomással bír e videók tartalmáról, vagy ellenőrzi azt, ellenkező esetben kizárná az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében előírt felelősség alóli mentesülés rendszeréből az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások olyan nyújtóit, amelyek pontosan az ilyen jogsértések elleni küzdelemre irányuló intézkedéseket fogadnak el.

- 110 Az is szükséges, hogy a szóban forgó üzemeltető betartsa azon feltételeket, amelyekből e rendelkezés a felelőssége alóli mentesülést függővé teszi.
- 111 Ami az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételt illeti, az nem tekinthető nem teljesítettnek kizárólag azon az alapon, hogy ezen üzemeltető általános jelleggel tudatában van annak, hogy platformját szellemi tulajdonjogok megsértésére alkalmas tartalmak megosztására is használják, és így absztrakt tudomással bír védelem alatt álló tartalmak platformján való jogellenes hozzáférhetővé tételéről.
- 112 Ugyanis, amint azt a főtanácsnok indítványának 172–190. és 196. pontjában kifejtette, az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének szövegéből, céljából és rendszeréből, valamint azon általános összefüggésből, amelybe e cikk illeszkedik, az tűnik ki, hogy az e 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett esetek, vagyis az, amikor az érintett szolgáltató „tényleges [tudomással bírt a] jogellenes tevékenységről vagy információról”, és az, amikor az ilyen szolgáltató „[tudomással bírt] olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalának”, konkrét jogellenes tevékenységekre vagy információkra vonatkoznak.
- 113 E tekintetben azon kívül, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdése a) pontjának szövege értelmében a tevékenység vagy az információ jogellenes jellegének tényleges tudomásból kell következnie vagy nyilvánvalónak kell lennie, azaz konkrétan bizonyítottnak vagy könnyen azonosíthatónak kell lennie, meg kell állapítani, hogy e 14. cikk (1) bekezdése – amint az ezen irányelv (41) és (46) preambulumbekkezdéséből kitűnik – az érdekek olyan egyensúlyának kifejeződését képezi, amelyet ezen irányelv meg kíván valósítani, és amely érdekek között szerepel a Charta 11. cikke által biztosított véleménynyilvánítás szabadságának tiszteletben tartása. Ily módon egyrészt az említett irányelv 15. cikke (1) bekezdésének megfelelően nem írható elő az érintett üzemeltetőket terhelő olyan általános kötelezettség, amely szerint az általuk továbbított vagy tárolt információkat nyomon kellene követniük, sem olyan általános kötelezettség, amely szerint jogellenes tevékenységekre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálniuk. Másrészt az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján e szolgáltatóknak, amint tényleges tudomást szereznek valamely jogellenes információról, haladéktalanul intézkedniük kell ezen információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről, a véleménynyilvánítás szabadsága elvének tiszteletben tartása mellett. Márpedig, amint azt a kérdést előterjesztő bíróság is hangsúlyozta, az ilyen szolgáltató csak a konkrét tartalmak tekintetében tehet eleget e kötelezettségnek.
- 114 E tekintetben az a körülmény, hogy valamely online tartalommegosztó platform üzemeltetője az e platformra feltöltött tartalmak tekintetében automatizált indexálást végez, hogy az említett platform keresőfunkciót foglal magában, és a felhasználók profiljától vagy preferenciáitól függően videókat kínál, nem elegendő annak megállapításához, hogy ezen üzemeltetőnek „konkrét” tudomása van az ugyanezen platformon végzett jogellenes tevékenységekről vagy az azon tárolt jogellenes információkról.

- 115 Ami közelebbről az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt második esetet illeti, azaz a „tudomás[t illetően] olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának”, a Bíróság megállapította, hogy elegendő, ha az érintett szolgáltató valamilyen módon tudomást szerzett olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek alapján a gondosan eljáró gazdasági szereplőnek meg kellett volna állapítania a szóban forgó jogellenességet, és e 14. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően kellett volna eljárnia. Így említhető különösen az a helyzet, amikor az ilyen üzemeltető saját kezdeményezésére indult vizsgálat folytán felfedezi valamely jogellenes tevékenység vagy információ fennállását, valamint az a helyzet, amikor az ilyen tevékenységről vagy információról értesítik. E második eset – jóllehet az ilyen értesítés kétségtelenül nem zárhatja ki automatikusan az említett 14. cikkben szereplő, felelősség alóli mentesség kedvezményét, tekintettel arra, hogy az állítólagosan jogellenes tevékenységekről és információkról szóló értesítések pontossága és megalapozottsága elégtelennek bizonyulhat – főszabály szerint olyan elemnek minősül, amelyet a nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie annak az ezen üzemeltető részére így módon eljuttatott információkra tekintettel történő megítéléséhez, hogy az üzemeltető valóban rendelkezett-e tudomással olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek alapján valamely gondosan eljáró gazdasági szereplőnek fel kellett volna ismernie a jogellenességet (2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, 122. pont).
- 116 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy az olyan védelem alatt álló tartalomról való értesítésnek, amelyet valamely videómegosztó platformon vagy tárhely- és fájlmegosztó platformon keresztül jogellenesen közvetítettek a nyilvánossághoz, elegendő adatot kell tartalmaznia ahhoz, hogy e platform üzemeltetője alapos jogi vizsgálat nélkül meggyőződhesen e közvetítés jogellenes jellegéről és e tartalom esetleges eltávolításának a véleménynyilvánítás szabadságával való összeegyeztethetőségéről.
- 117 A fenti megfontolások összességére tekintettel a mindkét ügyben előterjesztett második és harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés hatálya alá tartozik valamely videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetőjének tevékenysége, feltéve hogy ezen üzemeltető nem játszik olyan tevőleges szerepet, amely révén tudomással bír a platformjára feltöltött tartalmakról, vagy azokat ellenőrzi.
- 118 Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy ahhoz, hogy e rendelkezés alapján kizárható legyen az e 14. cikk (1) bekezdésében előírt felelősség alóli mentesülés, az ilyen üzemeltetőnek tudomással kell bírnia felhasználóinak a platformjára feltöltött védelem alatt álló tartalmakra vonatkozó konkrét jogellenes cselekményeiről.

A C-682/18. és C-683/18. sz. ügyben előterjesztett negyedik kérdésről

- 119 A mindkét ügyben előterjesztett negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a szerzői jogi irányelv 8. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a jogosult csak azt követően eszközölhet ki ideiglenes intézkedést az olyan közvetítővel szemben, amelynek a szolgáltatásait harmadik személy e jog megsértése céljából igénybe vette, ha e közvetítőt figyelmeztették az ilyen jogsértésre, és e jogsértésre újból sor került.

- 120 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokból kitűnik, hogy e kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy összeegyeztethető-e a szerzői jogi irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével a német jogban előírt „háborítói felelősség” (*Störerhaftung*) rendszerének az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetekre történő alkalmazása abban az esetben, ha azt kell megállapítani, hogy a YouTube és a Cyando maguk nem közvetítik a nyilvánossághoz a platformjaik felhasználói által feltöltött jogellenes tartalmakat, és hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében előírt felelősség alóli mentesülés rendszerének hatálya alá tartoznak.
- 121 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben kifejti, hogy ítélkezési gyakorlata szerint azon közvetítőkkel – mint „háborítókkal” – szemben, amelyeknek szolgáltatásait harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe, abbahagyásra kötelezés iránt fel lehet lépni. Így az ilyen sérelem esetén – mint „háborítóval” – fel lehet lépni azzal szemben, aki anélkül, hogy e jogsértés elkövetője vagy közreműködője lenne, bármilyen módon szándékosan hozzájárul ahhoz, megfelelő okozati összefüggés fennállása mellett, miközben jogilag és ténylegesen lehetősége lett volna az említett jogsértés megelőzésére. A „háborítói felelősség” megállapítása tehát olyan magatartási kötelezettségek megsértését feltételezi, amelyek terjedelme attól a kérdéstől függ, hogy észszerűen elvárható-e, és ha igen, milyen mértékben az, hogy a „háborító” a szellemi tulajdonjogok megsértésének megakadályozása érdekében a harmadik személyeket ellenőrizze vagy felügyelje.
- 122 A kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy abban az esetben, ha a „háborító” olyan szolgáltató, amelynek a szolgáltatása a felhasználó által szolgáltatott információk tárolásából áll, főszabály szerint csak akkor lehet vele szemben további jogsértéstől való eltiltást elrendelni, ha valamely szellemi tulajdonjog egyértelmű megsértéséről való értesítést követően e jogot újból megsértik, vagy továbbra is fennáll a jogsértés amiatt, hogy e szolgáltató ezen értesítést követően haladéktalanul nem távolította el a szóban forgó tartalmat vagy nem szüntette meg az ahhoz való hozzáférést, és nem gondoskodott arról, hogy ilyen jogsértésekre újból ne kerüljön sor.
- 123 Egyébiránt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokból kitűnik, hogy e rendszer kizárólag akkor alkalmazandó, ha a szolgáltató az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében az ilyen jogsértésről való értesítés időpontjáig nem bírt „tudomással” arról.
- 124 Ebből következik, hogy a mindkét ügyben előterjesztett negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a szerzői jogi irányelv 8. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a nemzeti jog értelmében a jogosult csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést az olyan közvetítővel szemben, amelynek a szolgáltatását harmadik személy a jogosult jogának megsértése céljából anélkül vette igénybe, hogy ezen közvetítő az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében tudomással bírt volna e jogsértésről, ha a bírósági eljárás megindítása előtt az említett közvetítőt e jogsértésről előzetesen értesítették, és e közvetítő haladéktalanul nem távolította el a szóban forgó tartalmat vagy nem szüntette meg az ahhoz való hozzáférést, és nem gondoskodott arról, hogy ilyen jogsértésekre újból ne kerüljön sor.
- 125 A szerzői jogi irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében „a tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak kérelmezhessék az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akiknek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe.”

- 126 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az e rendelkezés alapján a nemzeti bíróságoknak biztosított hatáskörnek lehetővé kell tennie az utóbbiak számára, hogy az ilyen közvetítőket olyan intézkedések meghozatalára kötelezzék, amelyek célja nem csupán az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásaik segítségével elkövetett szerzői vagy szomszédos jogokkal szembeni jogsértések megszüntetése, hanem az új jogsértések megelőzése is (lásd ebben az értelemben: 2012. február 16-i SABAM-ítélet, C-360/10, EU:C:2012:85, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 127 Amint a szerzői jogi irányelv (59) preambulumbekzdéséből kitűnik, a tagállamok által az ezen irányelv 8. cikkének (3) bekezdése alapján biztosítandó ideiglenes intézkedések módjára, így a teljesítendő feltételekkel és a követendő eljárással kapcsolatos szabályokra is a tagállamok jogát kell alkalmazni (lásd ebben az értelemben: 2012. február 16-i SABAM-ítélet, C-360/10, EU:C:2012:85, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 128 A tagállamok által bevezetett szabályoknak, éppúgy mint azok nemzeti bíróságok általi alkalmazásának ugyanakkor tiszteletben kell tartaniuk a szerzői jogi irányelv célkitűzéseit (lásd analógia útján: 2016. július 7-i Tommy Hilfiger Licensing és társai ítélet, C-494/15, EU:C:2016:528, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) és az ezen irányelvből, valamint az említett irányelv által hivatkozott jogforrásokból következő korlátozásokat. Ebből következően az említett irányelv (16) preambulumbekzdése értelmében e szabályok nem sérthetik az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv felelősségre vonatkozó rendelkezéseit, pontosabban ez utóbbi irányelv 12–15. cikkét (lásd ebben az értelemben: 2012. február 16-i SABAM-ítélet, C-360/10, EU:C:2012:85, 31. és 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 129 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben megjegyzi, hogy a német jog által előírt azon feltétel, amely szerint azon jogosultnak, aki úgy ítéli meg, hogy szerzői vagy szomszédos jogát megsértették azzal, hogy művét valamely szolgáltató tárhelyén nyilvánossághoz közvetítették, először is tájékoztatnia kell erről e szolgáltatót annak érdekében, hogy lehetőséget biztosítson számára e jogsértés azonnali megszüntetésére és megisméltetésének megakadályozására anélkül, hogy többek között eljárási költségek felmerülnének fel, pontosan az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében rejlő logika, valamint az ezen irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében előírt azon tilalom figyelembevételére irányul, amely szerint az ilyen szolgáltatót általános kötelezettség terheli az általa tárolt információk nyomon követésére és a jogellenes tevékenységre utaló tények vagy körülmények kivizsgálására.
- 130 E tekintetben mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke nem követeli meg a tagállamoktól, hogy ilyen feltételt írjanak elő.
- 131 Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv (45) preambulumbekzdésével együttesen értelmezett 14. cikkének (3) bekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy az e 14. cikk (1) bekezdésében előírt felelősség alóli mentesülés nem érinti a bíróságok vagy nemzeti közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy az érintett szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék, ideértve a jogellenes adat eltávolítását vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetését. Ebből következik, hogy a szolgáltató lehet a valamely tagállam nemzeti joga alapján elfogadott, jogsértéstől való eltiltás címzettje, még akkor is, ha teljesíti az említett 14. cikk (1) bekezdésében szereplő egyik vagylagos feltételt, vagyis abban az esetben is, ha nem terheli felelősség (2019. október 3-i Glawischnig-Piesczek ítélet, C-18/18, EU:C:2019:821, 24. és 25. pont).

- 132 Mindemellett hangsúlyozni kell, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (3) bekezdése a tagállamok számára azt a lehetőséget is biztosítja, hogy eljárásokat írjanak elő a jogellenes információk eltávolításának vagy a hozzáférés megszüntetésének szabályozására. Így a tagállamok, miközben a szerzői jogi irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében kötelesek arra, hogy az ezen irányelvben említett jogok jogosultjai számára jogorvoslati jogot biztosítsanak azon szolgáltatókkal szemben, amelyek szolgáltatásait harmadik személyek e jogok megsértése céljából veszik igénybe, előírhatnak azonban e jogorvoslati jog gyakorlását megelőző olyan eljárást, amely figyelembe veszi azt a tényt, hogy az érintett szolgáltató az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében nem felelős a szóban forgó jogsértésért.
- 133 Az ilyen előzetes eljárás keretében a tagállam előírhat olyan feltételt, mint amely a jelen ítélet 129. pontjában szerepel. Az ilyen feltétel célja ugyanis – miközben lehetővé teszi a jogellenes információk eltávolítását vagy letiltását – az, hogy kötelezze a jogosultat először is arra, hogy lehetőséget biztosítson a szolgáltatónak az érintett jogsértés azonnali megszüntetésére és megismétlődésének megakadályozására, ugyanakkor ne kötelezze ezen – az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében a jogsértésért nem felelős – szolgáltatót indokolatlanul eljárási költségek viselésére, és ne fossa meg a jogosultat, másodszor, attól a lehetőségtől, hogy – abban az esetben, ha az említett szolgáltató nem teljesíti a kötelezettségeit – a szerzői jogi irányelv 8. cikkének (3) bekezdése alapján ideiglenes intézkedés meghozatalát kérhesse ugyanezen szolgáltatóval szemben.
- 134 Ami továbbá az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 15. cikkének (1) bekezdését illeti, az megtiltja a tagállamok számára, hogy valamely szolgáltató számára olyan általános kötelezettséget írjanak elő, amely szerint az általa tárolt információkat nyomon kellene követnie, vagy jogellenes tevékenységre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálnia.
- 135 A Bíróság több alkalommal megállapította, hogy a valamely szolgáltatót arra kötelező intézkedések, hogy a szolgáltató kizárólagos költségére általános és állandó nyomon követést biztosító szűrőrendszert hozzon létre annak érdekében, hogy megelőzze a szellemi tulajdonjogok valamennyi jövőbeli megsértését, összeegyeztethetetlenek az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével (lásd ebben az értelemben: 2011. november 24-i Scarlet Extended ítélet, C-70/10, EU:C:2011:771, 36–40. pont; 2012. február 16-i SABAM-ítélet, C-360/10, EU:C:2012:85, 34–38. pont).
- 136 Márpedig a német jog által előírthoz hasonló, ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozó feltétel, éppen annak elkerülését eredményezi, hogy az olyan szolgáltató, mint az online tartalommegosztó platform üzemeltetője, ki legyen téve ilyen intézkedéseknek és az azokhoz kapcsolódó eljárási költségeknek még akkor is, ha a bírósági eljárás megindítása előtt nem tájékoztatták valamely szellemi tulajdonjog ezen platform felhasználója általi megsértéséről, és így nem volt lehetősége arra, hogy az ilyen jogsértést orvosolja, és meghezozza az újabb jogsértések megelőzéséhez szükséges intézkedéseket. Ilyen feltétel hiányában az ilyen üzemeltetőnek az ilyen típusú jogsértések megelőzése, és annak elkerülése érdekében, hogy e jogsértések miatt ki legyen téve ezen intézkedéseknek és ezen költségeknek, tevőlegesen nyomon kellene követnie az említett platform felhasználói által feltöltött valamennyi tartalmat.
- 137 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az alapügyekben a nemzeti jog által előírt feltétel összeegyeztethető az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével.

- 138 Végül, ami az alapügyben szóban forgóhoz hasonló feltételnek a szerzői jogi irányelv által követett célokkal való összeegyeztethetőségét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ítélet 63. és 64. pontjából, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a nemzeti hatóságok és bíróságok feladata, hogy a szerzői jog jogosultjainak védelme érdekében elfogadott intézkedések keretében igazságos egyensúlyt biztosítsanak egyrészt a szellemi tulajdonjog védelme, amelyben e jogosultak a Charta 17. cikkének (2) bekezdése értelmében részesülnek, másrészt a vállalkozás szabadságának védelme – amelyben a Charta 16. cikke értelmében a szolgáltatók részesülnek –, valamint az internethasználók számára a Charta 11. cikke által biztosított véleménynyilvánítási és tájékozódási szabadság védelme között (lásd ebben az értelemben: 2011. november 24-i Scarlet Extended ítélet, C-70/10, EU:C:2011:771, 45. és 46. pont; 2012. február 16-i SABAM ítélet, C-360/10, EU:C:2012:85, 43. és 44. pont).
- 139 Márpedig a német jog által előírthoz hasonló, ideiglenes intézkedések elfogadására vonatkozó feltétel nem sérti ezen egyensúlyt.
- 140 Közelebbről, az ilyen feltétel, miközben védi a szolgáltatót a jelen ítélet 136. pontjában kifejtett következményektől, nem fosztja meg a jogosultat attól a lehetőségtől, hogy hatékonyan megszüntesse szerzői vagy szomszédos jogának harmadik személy által, a szóban forgó szolgáltatás közvetítésével történő megsértését, és az újabb jogsértések megelőzését. Elegendő így tehát a jogosultnak értesítenie a szolgáltatót az ilyen sérelem fennállásáról ahhoz, hogy a szolgáltató köteles legyen haladéktalanul eltávolítani a szóban forgó tartalmat vagy megszüntetni az ahhoz való hozzáférést, és megfelelő intézkedéseket hozni az újabb jogsértések elkövetésének megelőzése érdekében, aminek hiányában a jogosult megalapozottan kérheti ideiglenes intézkedés meghozatalát.
- 141 Mindazonáltal a nemzeti bíróságok feladata, hogy e feltétel alkalmazása során, és különösen a „haladéktalanul” határozószó értelmezése során meggyőződjenek arról, hogy az említett feltétel nem vezet valamely szerzői jogi vagy szomszédos jogi jogsértés tényleges megszűnésének késleltetéséhez oly módon, hogy az aránytalan kárt okozzon a jogosultnak, figyelembe véve e célból azon gyorsaságot és földrajzi kiterjedést, amellyel az ilyen károk – amint azt az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv (52) preambulumbekkezdése hangsúlyozza – az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokkal kapcsolatban felmerülhetnek.
- 142 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra is, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 18. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti jog alapján indítható, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenységekkel kapcsolatos bírósági keresetek tegyék lehetővé az olyan intézkedések – így ideiglenes intézkedések – gyors elfogadását, amelyek célja az állítólagos jogsértés megszüntetése és az érintett érdekek minden további sérelmének megelőzése.
- 143 A fenti megfontolások összességére tekintettel a mindkét ügyben előterjesztett negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a szerzői jogi irányelv 8. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a nemzeti jog értelmében valamely szerzői jog vagy szomszédos jog jogosultja csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést az olyan közvetítővel szemben, amelynek a szolgáltatását harmadik személy a jogosult jogának megsértése céljából anélkül vette igénybe, hogy ezen közvetítő az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében tudomással bírt volna e jogsértésről, ha a bírósági eljárás megindítása előtt az említett közvetítőt e jogsértésről előzetesen értesítették, és e közvetítő haladéktalanul nem távolította el a szóban forgó tartalmat vagy nem szüntette meg az ahhoz való hozzáférést, és nem gondoskodott arról, hogy ilyen jogsértésekre újból ne kerüljön sor.

Mindazonáltal a nemzeti bíróságok feladata, hogy az ilyen feltétel alkalmazása során meggyőződjenek arról, hogy az nem kisérteti a jogsértés tényleges megszüntetését, aránytalan kárt okozva ezzel a jogosultnak.

A C-682/18. és C-683/18. sz. ügyben előterjesztett ötödik és hatodik kérdésről

- 144 Mivel e kérdéseket csak arra az esetre tették fel, ha mind az első, mind pedig a második előterjesztett kérdésre nemleges választ kell adni, azokra nem szükséges válaszolni.

A költségekről

- 145 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olyan videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform üzemeltetője, amelyen felhasználók védelem alatt álló tartalmakat jogellenesen hozzáférhetővé tehetnek a nyilvánosság számára, nem végzi e tartalmaknak az e rendelkezés értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítését”, kivéve ha a platform pusztán rendelkezésre bocsátásán túl közreműködik abban, hogy ilyen tartalmakat a szerzői jog megsértésével a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek. Ez az eset áll fenn különösen akkor, ha ezen üzemeltető konkrétan tudomással bír a védelem alatt álló tartalom platformján való jogellenes hozzáférhetővé tételéről, és azt haladéktalanul nem törli vagy az ahhoz való hozzáférést haladéktalanul nem szünteti meg, vagy ha az említett üzemeltető – noha tudja vagy tudnia kellene, hogy általában véve a platformján keresztül annak felhasználói védelem alatt álló tartalmakat tesznek jogellenesen hozzáférhetővé a nyilvánosság számára – nem hajtja végre azon megfelelő műszaki intézkedéseket, amelyek egy szokásos gondossággal eljáró gazdasági szereplőtől ebben a helyzetben elvárhatók annak érdekében, hogy hitelesen és hatékonyan lépjen fel a szerzői jogok e platformon való megsértése ellen, vagy ha részt vesz a jogellenesen nyilvánossághoz közvetített védelem alatt álló tartalmak kiválasztásában, a platformján kifejezetten ilyen tartalmak jogellenes megosztására szolgáló eszközöket biztosít, vagy tudatosan elősegíti az ilyen megosztásokat, amit bizonyíthat az a körülmény, hogy az említett üzemeltető olyan üzleti modellt fogadott el, amely arra ösztönzi a platformja felhasználóit, hogy azon jogellenesen védelem alatt álló tartalmakat közvetítsenek a nyilvánossághoz.
- 2) A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) 14. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés hatálya alá tartozik valamely videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmegosztó platform

üzemeltetőjének tevékenysége, feltéve hogy ezen üzemeltető nem játszik olyan tevőleges szerepet, amely révén tudomással bír a platformjára feltöltött tartalmakról, vagy azokat ellenőrzi.

A 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy ahhoz, hogy e rendelkezés alapján kizárható legyen az e 14. cikk (1) bekezdésében előírt felelősség alóli mentesülés, az ilyen üzemeltetőnek tudomással kell bírnia felhasználóinak a platformjára feltöltött védelem alatt álló tartalmakra vonatkozó konkrét jogellenes cselekményeiről.

- 3) A 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a nemzeti jog értelmében valamely szerzői jog vagy szomszédos jog jogosultja csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést az olyan közvetítővel szemben, amelynek a szolgáltatását harmadik személy a jogosult jogának megsértése céljából anélkül vette igénybe, hogy ezen közvetítő a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében tudomással bírt volna e jogsértésről, ha a bírósági eljárás megindítása előtt az említett közvetítőt e jogsértésről előzetesen értesítették, és e közvetítő haladéktalanul nem távolította el a szóban forgó tartalmat vagy nem szüntette meg az ahhoz való hozzáférést, és nem gondoskodott arról, hogy ilyen jogsértésekre újból ne kerüljön sor. Mindazonáltal a nemzeti bíróságok feladata, hogy az ilyen feltétel alkalmazása során meggyőződjenek arról, hogy az nem késlelteti a jogsértés tényleges megszüntetését, aránytalan kárt okozva ezzel a jogosultnak.

Aláírások